

UCHWAŁA NR 84/2026

Senatu Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie

z dnia 07 lipca 2026 roku

w sprawie ustalenia programu studiów na kierunku

Kierunek lekarski, jednolite studia magisterskie, profil ogólnoakademicki

Działając na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.), § 9 ust.2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. 2023.2787 t.j.) oraz § 8 ust. 1 pkt 12 Statutu Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie Senat Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Senat Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie ustala program studiów od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2026/2027 na kierunku **Kierunek lekarski, jednolite studia magisterskie, profil ogólnoakademicki**.
2. Program studiów na kierunku **Kierunek lekarski**, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Senatu

/ wersja podpisana do wglądu w Biurze Rektora/

dr hab. Radosław Wiśniewski, prof. UAFM

PROGRAM STUDIÓW

KIERUNEK LEKARSKI

ROK AKADEMICKI ROZPOCZĘCIA CYKLU: 2026/2027

COLLEGIUM MEDICUM – WYDZIAŁ LEKARSKI

PROGRAM STUDIÓW

Podstawowe informacje		
Nazwa Wydziału	Wydział Lekarski	
Nazwa kierunku	Kierunek lekarski	
Poziom	Jednolite magisterskie	
Profil	Akademicki	
Forma	Stacjonarne	
Nabór	2026/2027	
Język studiów	polski	
Liczba semestrów	12	
Tytuł zawodowy	lekarz	
Przyporządkowanie kierunku do dziedzin oraz dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się		
Dziedzina oraz dyscyplina	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu Dyscyplina: Nauki medyczne	100%

Liczba punktów ECTS	
Konieczna do ukończenia studiów	366
W ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	212
Którą student uzyskuje w ramach zajęć do wyboru	22
Którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	20
Którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych (nie mniejszą niż 5 pkt. ECTS w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub społeczne)	21
Którą student uzyskuje w ramach zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	223
Którą student uzyskuje w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	nd

Liczba godzin zajęć	
Łączna liczba godzin zajęć konieczna do ukończenia studiów ¹	6012

¹ Obecność na wszystkich formach zajęć przewidzianych programem studiów i planem studiów dla kierunku lekarskiego, wliczając w to wykłady, jest obowiązkowa.

1. Koncepcja kształcenia - zgodność z misją i strategią uczelni

Kształcenie na kierunku Lekarskim wpisuje się zarówno w misję, jak i długoterminową strategię Uczelni. Stanowi uwieńczenie wieloletnich działań Uczelni związanych z tworzeniem szerokiej panoramy kierunków z obszaru nauk medycznych, nauk o zdrowiu i kulturze fizycznej. Zgodnie z obowiązującymi Standardami kształcenia dla kierunku lekarskiego program ma obecnie profil akademicki. Nie zwalnia nas to jednak z obowiązku przygotowania studentów do podjęcia pracy z pacjentami zaraz po skończeniu studiów. Połączenie tych dwóch aspektów kształcenia stanowi główne wyzwanie programu.

Koncepcja kształcenia różni się od programów tradycyjnych tym, że oparta jest o nauczanie zintegrowane, w którym większość przedmiotów zorganizowana jest w formie wielodyscyplinarnych modułów obejmujących zarówno nauki podstawowe w medycynie jak i przedmioty klinicznych. Takie podejście ułatwić ma studentom holistyczne zrozumienie funkcjonowania człowieka w zdrowiu i chorobie. Inną charakterystyczną cechą proponowanego programu jest wczesna ekspozycja na kontakt z chorym człowiekiem, z którym studenci stykają się już na pierwszym roku studiów.

2. Cele kształcenia

Celem kształcenia na kierunku lekarskim jest przygotowanie studentów do pracy w zawodzie lekarza oraz osiągnięcie przez absolwentów kierunku efektów uczenia się sformułowanych w załączniku nr 1 do „Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 29 września 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty, farmaceuty, pielęgniarke, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego” (Dz. U. poz. 2152 z późn. zm.).

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- rozwój, budowę i funkcje organizmu człowieka w warunkach prawidłowych i patologicznych;
- objawy i przebieg chorób;
- sposoby postępowania diagnostycznego i terapeutycznego właściwe dla określonych stanów chorobowych;
- etyczne, społeczne i prawne uwarunkowania wykonywania zawodu lekarza oraz zasady promocji zdrowia, a swoją wiedzę opiera na dowodach naukowych;
- metody prowadzenia badań naukowych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- rozpoznać problemy medyczne i określić priorytety w zakresie postępowania lekarskiego;
- rozpoznać stany zagrażające życiu i wymagające natychmiastowej interwencji lekarskiej;
- zaplanować postępowanie diagnostyczne i zinterpretować jego wyniki;
- wdrożyć właściwe i bezpieczne postępowanie terapeutyczne oraz przewidzieć jego skutki;
- planować własną aktywność edukacyjną i stale doksztalać się w celu aktualizacji wiedzy;
- inspirować proces uczenia się innych osób;
- komunikować się z pacjentem i jego rodziną w atmosferze zaufania, z uwzględnieniem potrzeb pacjenta oraz przekazać niekorzystne informacje, stosując zasady profesjonalnej komunikacji;
- komunikować się w zespole i dzielić się wiedzą;
- krytycznie oceniać wyniki badań naukowych i odpowiednio uzasadniać stanowisko.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;
- kierowania się dobrem pacjenta;
- przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta;
- podejmowania działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością
 - społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;
- propagowania zachowań prozdrowotnych;
- korzystania z obiektywnych źródeł informacji;
- formułowania wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji;
- wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;
- formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;
- przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

3. Charakterystyka kierunku z uwzględnieniem potrzeb społeczno-gospodarczych

Absolwent kierunku lekarskiego prowadzonego na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie to profesjonalista w pełni przygotowany do pracy w zawodzie lekarza w ramach publicznych i niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej. Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje określone w „Rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 29 września 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego” (Dz. U. poz. 2152 z późn. zm.), a jego wykształcenie spełnia wymagania Dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europy i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

4. Opis realizacji programu - informacja o ścieżkach specjalizacyjnych, modułach i warunkach ich wyboru

Program studiów na kierunku lekarskim, zgodnie ze standardami kształcenia, jest programem obowiązującym wszystkich studentów. Nie daje możliwości wyboru ścieżek specjalizacyjnych, ani podstawowych modułów kształcenia. Zintegrowane, multidyscyplinarne moduły są elementem całego programu. Przedmioty do wyboru obejmują 22 punkty ECTS i mają charakter uzupełniający.

Program studiów lekarskich łączy w sobie aspekty nauczania akademickiego i praktycznego.

Akademickość kształcenia realizowana jest przez nauczanie prowadzone przez czynnych naukowców w powiązaniu z ich osiągnięciami badawczymi, angażowanie studentów w pracę kół naukowych, przedstawienie studentom podstaw metodologicznych badań naukowych i obowiązkowe wykonanie przez nich zleconego badania naukowego.

Praktyczne przygotowanie do zawodu lekarza w ramach 5 pierwszych lat studiów wyraża się w znacznej proporcji zajęć praktycznych, realizowanych w laboratoriach, instytucjach

lecniczych oraz centrum symulacji. W zakresie nauk klinicznych zabiegowych i niezabiegowych obejmujących obszary E i F „Standardów” minimum 5% godzin zajęć określonych w planie studiów prowadzona jest w warunkach symulowanych. Studentów obowiązują ponadto praktyki zawodowe w liczbie 20 tygodni. Cały rok 6-sty przeznaczony jest na praktyczne nauczanie kliniczne.

Metody dydaktyczne i sposoby oceny postępów studentów zostały dobrane pod kątem realizacji wymaganych efektów kształcenia. Dopuszcza się realizację części zajęć teoretycznych (wykłady i seminaria) z użyciem metod i technik kształcenia na odległość, jednak liczba punktów ECTS przypisanych w planie studiów do tych zajęć nie może przekroczyć 20% ogólnej liczby punktów ECTS. Zajęcia o charakterze praktycznym (ćwiczenia) prowadzone wyłącznie w bezpośrednim kontakcie z prowadzącym.² W odniesieniu do oceny osiągnięcia efektów kształcenia zwrócono uwagę na to, aby formy sprawdzania były zróżnicowane i adekwatne dla efektów z obszaru wiedzy, umiejętności i kompetencji personalno-społecznych. W celu sprawdzania efektów dotyczących wiedzy realizowanych w modułach zintegrowanych zaproponowano sprawdziany pisemne (najczęściej testy wielokrotnego wyboru, lub krótkie pytania otwarte) natomiast w przedmiotach opartych o jedną dyscyplinę w miarę możliwości wprowadzano egzaminy ustne.

Dla umiejętności praktycznych przewidziano sprawdziany oparte o bezpośrednią obserwację demonstracji tychże umiejętności, z egzaminem typu OSCE zaplanowanym w połowie studiów, oraz jako podsumowanie wszystkich nabytych umiejętności na końcu roku VI-tego. Elementem końcowego sprawdzania umiejętności studentów będzie też Dzienniczek praktyk.

Ocena kompetencji personalno-społecznych (których co prawda nie wyodrębniono w Standardach, ale które znaleźć można wśród efektów opisujących cechy profesjonalizmu lekarza) odbywać się będzie przez przedłużoną, standaryzowaną obserwację, o ile możliwe połączoną z samooceną studentów, szczególnie w trakcie zajęć obejmujących nauczanie komunikacji. Zajęcia dydaktyczne pozwalające na nabywanie umiejętności komunikowania się realizowane będą w ramach grupy przedmiotów klinicznych obejmujących obszary D, E i F „Standardów nauczania”, a liczba godzin zajęć w planie studiów przeznaczona na nauczanie komunikacji jest nie mniejsza niż 120.

² Chyba, że w wyniku panującej sytuacji geopolitycznej lub epidemiologicznej nie będzie to możliwe i wprowadzone zostaną w związku z tym zmiany w „Standardach kształcenia”.

5. Praktyki zawodowe - wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Praktyki zawodowe są realizowane w okresie wakacji i obejmują doskonalenie umiejętności zawodowych w wymiarze:

Zakres praktyk zawodowych	Liczba tygodni	Po roku studiów
Opieka nad chorym	4	1
Podstawowa opieka zdrowotna (medycyna rodzinna)	3	2
Pomoc doraźna	1	2
Choroby wewnętrzne	4	3
Intensywna terapia	2	4
Pediatrica	2	4
Chirurgia	2	5
Ginekologia i położnictwo	2	5
RAZEM	20	-

Praktyki zawodowe odbywają się w oparciu o infrastrukturę podmiotów leczniczych, z którymi Uczelnia zawarła umowy lub porozumienia w tym zakresie.

Praktyki zawodowe odbywają się w podmiotach leczniczych udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu leczenia szpitalnego, w szczególności w szpitalach, których specyfika pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się, podmiotach leczniczych udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu ambulatoryjnej, opieki specjalistycznej lub podstawowej opieki zdrowotnej, jednostkach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne i hospicjach.

6. Badania naukowe

a. Główne kierunki badań naukowych w jednostce

Badania naukowe na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie prowadzone są:

- w zakresie nauk podstawowych w oparciu o infrastrukturę własną (laboratoria i pracownie nauk podstawowych) oraz we współpracy z zewnętrznymi podmiotami i obejmują głównie tematy związane z genetycznym podłożem chorób, stanem zapalnym, biologią komórek nowotworowych, rozwojem anatomii opartej o dowody.
- w zakresie nauk klinicznych w oparciu o Katedry i Kliniki utworzone na bazie Oddziałów Klinicznych Szpitali, z którymi Uczelnia podpisała stosowne umowy i skupiają się głównie na rozwoju innowacyjnych metod leczenia zaawansowanej niewydolności mięśnia sercowego,

kardiochirurgii, nowoczesnej chemio- i radioterapii w chorobach nowotworowych, małoinwazyjnych metod chirurgicznych i chirurgii robotycznej, tematach z zakresu ochrony praw człowieka oraz jakości opieki w psychiatrii, ortopedii, neurologii i neurochirurgii.

b. Związek badań naukowych z dydaktyką w ramach dyscypliny, do której przyporządkowany jest kierunek studiów

Pracownicy Wydziału Lekarskiego UAFM doskonale spełniają się na polu prowadzenia badań naukowych w dyscyplinie nauk medycznych, do której przypisany jest kierunek oraz upowszechniania wyników tych badań. Uczelnia może poszczycić się zatrudnianiem wybitnych naukowców, w realizujących projekty badawcze zarówno w zakresie nauk podstawowych jak i nauk klinicznych. Wyniki własnych badań naukowych prowadzonych przez wykładowców UAFM włączane są w zakres tematyczny prowadzonych zajęć. Studenci mają szansę rozwijania swoich zainteresowań naukowych oraz współuczestnictwa w prowadzeniu prac badawczych pod kierunkiem wykładowców w ramach Towarzystwa Naukowego Studentów Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

7. Opis infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia

Uczelnia dysponuje własną, nowoczesną bazą lokalową o wysokim standardzie, pozwalającą na prowadzenie kształcenia kilkunastu tysięcy studentów w odpowiednich warunkach. Składa się na nią pięć obiektów dydaktycznych i administracyjnych. W sumie uczelnia dysponuje czterema budynkami (A, B, C i D) o łącznej powierzchni ponad 30 tys. m². W szczególności uczelnia dysponuje 14 salami wykładowymi wyposażonymi w rzutniki multimedialne, ekrany, cyfrowe rzutniki folii i pisma, wysokiej jakości sprzęt komputerowy (z dostępem do Internetu), sprzęt nagłaśniający i mikrofony, DVD i video, dające możliwość prezentacji materiałów filmowych, nagrań audio (radiowych), oraz prezentacji w programie Power Point. Trzy największe aule wyposażone są w zaplecze techniczne wykorzystywane przy organizacji konferencji naukowych, wizualizatory, magnetowidy, odtwarzacze DVD, tablice elektroniczne. Pomieszczenia dydaktyczne są klimatyzowane. W budynkach kampusu zlokalizowane jest 28 sal ćwiczeniowo-seminaryjnych, 26 sal laboratoryjnych i pracowni specjalistycznych do dydaktyki w ramach nauk podstawowych oraz trzy pracownie językowe. Uczelnia posiada 11 pracowni komputerowych w każdej z nich jest kilkanaście do kilkudziesięciu stanowisk pracy, funkcjonujących w sieci lokalnej, które zapewniają studentom i pracownikom uczelni stały dostęp do Internetu. Komputery z dostępem do Internetu znajdują się także w bibliotece uczelnianej mieszczącej się w budynku C kampusu. Uczelnia oferuje też salę komputerową na 25 stanowisk, dostępną dla studentów uczelni w godzinach pracy (administracji) kampusu uczelni, a także w dni wolne od pracy, w czasie odbywania zajęć przez studentów studiów niestacjonarnych. Na terenie całego kampusu znajduje się także darmowy dostęp do bezprzewodowego Internetu (hot spot). Uczelnia dysponuje również własnym studiem telewizyjnym. Ponadto w budynku A na pierwszym piętrze zlokalizowane są pomieszczenia do nauczania praktycznego umiejętności klinicznych metodami symulacji utworzone i wyposażane w ramach projektu Wieloprofilowego Centrum Symulacji Medycznej. Łączna powierzchnia pomieszczeń w ramach Centrum dla kierunku lekarskiego wynosi 665 m², przy całkowitej powierzchni WCSM wynoszącej 1 086 m². W obrębie WCSM na potrzeby kierunku lekarskiego zorganizowane jest 6 sal do nauczania metodami symulacji wysokiej wierności oraz 4 pracownie do symulacji niskiej i pośredniej wierności. W budynku D zlokalizowane są pracownie do nauczania nauk podstawowych w tym m.in. prosektorium, pracownia fizjologii, pracownia mikrobiologii, pracownia biochemii oraz pracownie mikroskopowe do nauczania histologii i patomorfologii.

Nauczanie praktyczne prowadzone jest głównie w podmiotach leczniczych oraz zewnętrznych instytucjach ochrony zdrowia, które zawarły z Uczelnią stosowne umowy. Wszystkie placówki, w których odbywają się zajęcia kliniczne oraz praktyki wakacyjne dla studentów kierunku lekarskiego

udzielają świadczeń zdrowotnych w zakresie umożliwiającym realizację programu studiów, oraz posiadają odpowiednią bazę diagnostyczno-terapeutyczną.

8. Wymogi związane z ukończeniem studiów (praca dyplomowa, egzamin dyplomowy)

Warunkiem ukończenia studiów na kierunku lekarskim na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego jest uzyskanie zaliczenia wszystkich przedmiotów oraz praktyk wymaganych planem studiów, a także zdanie końcowego egzaminu na VI roku, złożonego z części praktycznej (OSCE) i teoretycznej (test wielokrotnego wyboru).

Opis zakładanych efektów uczenia się w odniesieniu do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Nazwa wydziału: Wydział Lekarski Nazwa kierunku studiów: Kierunek lekarski Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie Profil kształcenia: Akademicki		
Symbol	Opis zakładanych efektów uczenia się	PRK
Wiedza (zna i rozumie)		
EUK7_W1	A.W1. budowę ciała ludzkiego w podejściu topograficznym i czynnościowym, w tym stosunki topograficzne między poszczególnymi narządami, wraz z mianownictwem anatomicznym, histologicznym i embriologicznym w językach polskim i angielskim;	P7S_WG
EUK7_W2	A.W2. struktury komórkowe i ich specjalizacje funkcjonalne;	P7S_WG
EUK7_W3	A.W3. mikroarchitekturę tkanek, macierzy pozakomórkowej i narządów;	P7S_WG
EUK7_W4	A.W4. stadia rozwoju zarodka ludzkiego, budowę i czynność błon płodowych i łożyska, etapy rozwoju poszczególnych narządów oraz wpływ czynników szkodliwych na rozwój zarodka i płodu (teratogennych).	P7S_WG
EUK7_W5	B.W1. gospodarkę wodno-elektrolitową w układach biologicznych;	P7S_WG
EUK7_W6	B.W2. równowagę kwasowo-zasadową i mechanizm działania buforów oraz ich znaczenie w homeostazie ustrojowej;	P7S_WG
EUK7_W7	B.W3. pojęcia rozpuszczalności, ciśnienia osmotycznego, izotonii, roztworów koloidalnych i równowagi Gibbsa-Donnana;	P7S_WG
EUK7_W8	B.W4. prawa fizyczne opisujące przepływ cieczy i czynniki wpływające na opór naczyniowy przepływu krwi;	P7S_WG
EUK7_W9	B.W5. naturalne i sztuczne źródła promieniowania jonizującego oraz jego oddziaływanie z materią;	P7S_WG
EUK7_W10	B.W6. fizykochemiczne i molekularne podstawy działania narządów zmysłów;	P7S_WG
EUK7_W11	B.W7. fizyczne podstawy nieinwazyjnych metod obrazowania;	P7S_WG
EUK7_W12	B.W8. fizyczne podstawy wybranych technik terapeutycznych;	P7S_WG
EUK7_W13	B.W9. budowę lipidów i polisacharydów oraz ich funkcje w strukturach komórkowych i pozakomórkowych;	P7S_WG
EUK7_W14	B.W10. struktury I-, II-, III- i IV-rzędową białek oraz modyfikacje potranslacyjne i funkcjonalne białka oraz ich znaczenie;	P7S_WG
EUK7_W15	B.W11. funkcje nukleotydów w komórce, struktury I- i II-rzędową DNA i RNA oraz strukturę chromatyny;	P7S_WG
EUK7_W16	B.W12. funkcje genomu, transkryptomu i proteomu człowieka oraz metody stosowane w ich badaniu, procesy replikacji, naprawy i rekombinacji DNA, transkrypcji i translacji oraz degradacji DNA, RNA i białek, a także koncepcje regulacji ekspresji genów;	P7S_WG
EUK7_W17	B.W13. podstawowe szlaki kataboliczne i anaboliczne, sposoby ich regulacji oraz wpływ na nie czynniki genetycznych i środowiskowych;	P7S_WG
EUK7_W18	B.W14. podstawowe metody wykorzystywane w diagnostyce laboratoryjnej, w tym elektroforezę białek i kwasów nukleinowych;	P7S_WG

EUK7_W19	B.W15. przemiany metaboliczne zachodzące w narządach oraz metaboliczne, biochemiczne i molekularne podłoże chorób i terapii;	P7S_WG
EUK7_W20	B.W16. sposoby komunikacji między komórkami i między komórką a macierzą zewnątrzkomórkową oraz szlaki przekazywania sygnałów w komórce, a także przykłady zaburzeń w tych procesach prowadzących do rozwoju nowotworów i innych chorób;	P7S_WG
EUK7_W21	B.W17. procesy: cykl komórkowy, proliferacja, różnicowanie i starzenie się komórek, apoptoza i nekroza oraz ich znaczenie dla funkcjonowania organizmu;	P7S_WG
EUK7_W22	B.W18. funkcje i zastosowanie komórek macierzystych w medycynie;	P7S_WG
EUK7_W23	B.W19. podstawy pobudzenia i przewodzenia w układzie nerwowym oraz wyższe czynności nerwowe, a także fizjologię mięśni prążkowanych i gładkich;	P7S_WG
EUK7_W24	B.W20. czynność i mechanizmy regulacji wszystkich narządów i układów organizmu człowieka oraz zależności między nimi;	P7S_WG
EUK7_W25	B.W21. procesy zachodzące podczas starzenia się organizmu i zmiany w funkcjonowaniu narządów związane ze starzeniem;	P7S_WG
EUK7_W26	B.W22. podstawowe ilościowe parametry opisujące wydolność poszczególnych układów i narządów, w tym zakresy norm i czynniki demograficzne wpływające na wartość tych parametrów;	P7S_WG
EUK7_W27	B.W23. podstawowe narzędzia informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie;	P7S_WG
EUK7_W28	B.W24. podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych;	P7S_WG
EUK7_W29	B.W25. możliwości współczesnej telemedycyny jako narzędzia wspomagania pracy lekarza;	P7S_WG
EUK7_W30	B.W26. zasady prowadzenia badań naukowych służących rozwojowi medycyny.	P7S_WG
EUK7_W31	C.W1. prawidłowy kariotyp człowieka i różne typy determinacji płci;	P7S_WG
EUK7_W32	C.W2. genetyczne przyczyny dziedzicznych predyspozycji do nowotworów;	P7S_WG
EUK7_W33	C.W3. zasady dziedziczenia różnej liczby cech, dziedziczenia cech ilościowych, niezależnego dziedziczenia cech i dziedziczenia pozajądrowej informacji genetycznej;	P7S_WG
EUK7_W34	C.W4. uwarunkowania genetyczne grup krwi człowieka i konfliktu serologicznego w układzie Rh;	P7S_WG
EUK7_W35	C.W5. genetyczne uwarunkowania najczęstszych chorób jednogenowych, wielogenowych i wieloczynnikowych, podstawowych zespołów aberracji chromosomowych, zespołów powodowanych przez rearanżacje genomowe, polimorfizmy, zmiany epigenetyczne i posttranskrypcyjne;	P7S_WG
EUK7_W36	C.W6. czynniki wpływające na pierwotną i wtórną równowagę genetyczną populacji;	P7S_WG
EUK7_W37	C.W7. genetyczne uwarunkowania wrodzonych wad rozwojowych i wybranych chorób rzadkich oraz możliwość ich profilaktyki;	P7S_WG
EUK7_W38	C.W8. metody diagnostyki genetycznej oraz podstawowe wskazania do ich zastosowania;	P7S_WG
EUK7_W39	C.W9. genetyczne mechanizmy nabywania lekooporności przez drobnoustroje i komórki nowotworowe oraz ich związek z koniecznością indywidualizacji farmakoterapii;	P7S_WG

EUK7_W40	C.W10. drobnoustroje z uwzględnieniem chorobotwórczych i stanowiących mikrobiom człowieka oraz inwazyjne dla człowieka formy lub stadia rozwojowe wybranych pasożytów;	P7S_WG
EUK7_W41	C.W11. epidemiologię zakażeń wywołanych przez wirusy, bakterie, grzyby i priony oraz zarażeń pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania;	P7S_WG
EUK7_W42	C.W12. patogenezę i patofizjologię zakażeń i zarażeń oraz wpływ czynników patogennych, takich jak wirusy, bakterie, grzyby, priony i pasożyty, na organizm człowieka i populację, w tym sposoby ich oddziaływania, konsekwencje narażenia na nie oraz zasady profilaktyki;	P7S_WG
EUK7_W43	C.W13. konsekwencje narażenia organizmu człowieka na czynniki chemiczne i fizyczne oraz zasady profilaktyki;	P7S_WG
EUK7_W44	C.W14. etiologię, patogenezę, patofizjologię, drogi transmisji, postacie i profilaktykę zakażeń jatrogennych;	P7S_WG
EUK7_W45	C.W15. metody stosowane w diagnostyce mikrobiologicznej i parazytologicznej (wskazania, zasady wykonywania, interpretacja wyniku);	P7S_WG
EUK7_W46	C.W16. zasady diagnostyki chorób zakaźnych, alergicznych, autoimmunizacyjnych i nowotworowych oraz chorób krwi, oparte na reakcji antygen – przeciwciało;	P7S_WG
EUK7_W47	C.W17. zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania aseptycznego;	P7S_WG
EUK7_W48	C.W18. swoiste i nieswoiste mechanizmy odporności humoralnej i komórkowej;	P7S_WG
EUK7_W49	C.W19. główny układ zgodności tkankowej;	P7S_WG
EUK7_W50	C.W20. typy reakcji nadwrażliwości, rodzaje niedoborów odporności i podstawy immunomodulacji;	P7S_WG
EUK7_W51	C.W21. zagadnienia z zakresu immunologii nowotworów i chorób o podłożu immunologicznym oraz zasady immunoterapii;	P7S_WG
EUK7_W52	C.W22. genetyczne podstawy doboru dawcy i biorcy oraz podstawy immunologii transplantacyjnej;	P7S_WG
EUK7_W53	C.W23. przebieg kliniczny zapaleń swoistych i nieswoistych oraz procesy regeneracji tkanek i narządów;	P7S_WG
EUK7_W54	C.W24. etiologię, mechanizmy i konsekwencje zaburzeń hemodynamicznych;	P7S_WG
EUK7_W55	C.W25. patologię narządową, zmiany patomorfologiczne makro- i mikroskopowe oraz konsekwencje kliniczne wraz z nazewnictwem patomorfologicznym;	P7S_WG
EUK7_W56	C.W26. patogenezę chorób, w tym uwarunkowania genetyczne i środowiskowe;	P7S_WG
EUK7_W57	C.W27. patomechanizm i postacie kliniczne najczęstszych chorób poszczególnych układów i narządów, chorób metabolicznych oraz zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej, hormonalnej i kwasowo-zasadowej;	P7S_WG
EUK7_W58	C.W28. poszczególne grupy produktów leczniczych, ich mechanizmy i efekty działania, podstawowe wskazania i przeciwwskazania oraz podstawowe parametry farmakokinetyczne i farmakodynamiczne;	P7S_WG
EUK7_W59	C.W29. uwarunkowania fizjologiczne i chorobowe wchłaniania, metabolizmu i eliminacji leków przez organizm człowieka;	P7S_WG
EUK7_W60	C.W30. podstawowe zasady farmakoterapii z uwzględnieniem jej skuteczności i bezpieczeństwa, konieczności indywidualizacji leczenia, w tym wynikającej z farmakogenetyki;	P7S_WG

EUK7_W61	C.W31. ważniejsze działania niepożądane leków, interakcje i problem polipragmazji;	P7S_WG
EUK7_W62	C.W32. problem lekooporności, w tym lekooporności wielolekowej, oraz zasady racjonalnej antybiotykoterapii;	P7S_WG
EUK7_W63	C.W33. możliwości i rodzaje terapii biologicznej, komórkowej, genowej i celowanej w określonych chorobach;	P7S_WG
EUK7_W64	C.W34. podstawowe pojęcia z zakresu toksykologii ogólnej;	P7S_WG
EUK7_W65	C.W35. grupy leków, których nadużywanie może prowadzić do zatruc;	P7S_WG
EUK7_W66	C.W36. objawy najczęściej występujących ostrych zatruc wybranymi grupami leków, alkoholami oraz innymi substancjami psychoaktywnymi, grzybami oraz metalami ciężkimi;	P7S_WG
EUK7_W67	C.W37. podstawowe zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zatruciach;	P7S_WG
EUK7_W68	C.W38. wpływ stresu oksydacyjnego na komórki i jego znaczenie w patogenezie chorób oraz w procesach zachodzących podczas starzenia się organizmu;	P7S_WG
EUK7_W69	C.W39. konsekwencje niedoboru i nadmiaru witamin i składników mineralnych;	P7S_WG
EUK7_W70	C.W40. przyczyny i konsekwencje niewłaściwego odżywiania, w tym długotrwałego niedostatecznego i nadmiernego spożywania pokarmów i stosowania niezbilansowanej diety oraz zaburzenia trawienia i wchłaniania;	P7S_WG
EUK7_W71	C.W41. podstawy radioterapii;	P7S_WG
EUK7_W72	C.W42. podłoże molekularne chorób nowotworowych oraz zagadnienia z zakresu immunologii nowotworów;	P7S_WG
EUK7_W73	C.W43. praktyczne elementy biologii molekularnej oraz immunologii, wykorzystywane w diagnostyce i terapii chorób onkologicznych.	P7S_WG
EUK7_W74	D.W1. psychofizyczny rozwój człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego;	P7S_WG
EUK7_W75	D.W2. pojęcia zdrowia i choroby, wpływ środowiska społecznego (rodzina, praca, relacje społeczne) oraz uwarunkowań społeczno-kulturowych (pochodzenie, status społeczny, wyznanie, narodowość i grupa etniczna) na stan zdrowia pacjenta;	P7S_WG
EUK7_W76	D.W3. zachowania człowieka sprzyjające utrzymaniu zdrowia i zasady motywowania pacjenta do zachowań prozdrowotnych (model zmiany Prochaski i DiClemente, wywiad motywujący);	P7S_WG
EUK7_W77	D.W4. pojęcie stresu, w tym eustresu i dystresu, oraz wpływ stresu na etiopatogenezę i przebieg chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem;	P7S_WG
EUK7_W78	D.W5. postawy społeczne wobec choroby, niepełnosprawności i starości oraz specyficzne oddziaływanie stereotypów, uprzedzeń i dyskryminacji;	P7S_WG
EUK7_W79	D.W6. pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu;	P7S_WG
EUK7_W80	D.W7. specyfikę i rolę komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią);	P7S_WG
EUK7_W81	D.W8. psychospołeczne konsekwencje choroby ostrej i przewlekłej u dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych;	P7S_WG
EUK7_W82	D.W9. psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych w sytuacjach nagłych i chorobach przewlekłych;	P7S_WG

EUK7_W83	D.W10. psychospołeczne konsekwencje choroby dla rodziny pacjenta (rodzina z chorym dzieckiem, w tym nastoletnim, dorosłym i osobą starszą);	P7S_WG
EUK7_W84	D.W11. rolę rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba);	P7S_WG
EUK7_W85	D.W12. problemowe używanie substancji psychoaktywnych i uzależnienia od nich oraz uzależnienia behawioralne, metody przeprowadzania krótkich interwencji wobec osób używających problemowo substancji psychoaktywnych, mechanizmy powstawania uzależnień oraz cele i sposoby leczenia osób uzależnionych oraz skuteczne strategie profilaktyczne, zaburzenia psychosomatyczne występujące u osób będących w bliskiej relacji z osobą uzależnioną oraz sposoby postępowania terapeutycznego;	P7S_WG
EUK7_W86	D.W13. formy przemocy, w tym przemocy w rodzinie, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu, a także zasady postępowania w przypadku podejrzenia przemocy, z uwzględnieniem procedury „Niebieskiej Karty”;	P7S_WG
EUK7_W87	D.W14. pojęcie normy i patologii zachowań seksualnych;	P7S_WG
EUK7_W88	D.W15. pojęcie humanizmu w medycynie oraz główne pojęcia, teorie i zasady etyczne służące jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych;	P7S_WG
EUK7_W89	D.W16. prawa pacjenta oraz pojęcie dobrego pacjenta;	P7S_WG
EUK7_W90	D.W17. filozofię opieki paliatywnej i jej znaczenie w kontekście opieki nad pacjentem na wszystkich etapach poważnej choroby i godnej śmierci;	P7S_WG
EUK7_W91	D.W18. historię medycyny, cechy medycyny nowożytnej oraz najważniejsze odkrycia i osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej;	P7S_WG
EUK7_W92	D.W19. podstawy medycyny opartej na dowodach;	P7S_WG
EUK7_W93	D.W20. pojęcia bezpieczeństwa pacjenta i kultury bezpieczeństwa oraz ich aspekty: organizacyjny, komunikacyjny i zarządczy.	P7S_WG
EUK7_W94	E.W1. zasady karmienia naturalnego, żywienia dziecka zdrowego i zapobiegania otyłości oraz modyfikacje żywieniowe wynikające z chorób;	P7S_WG
EUK7_W95	E.W2. zasady profilaktyki chorób występujących u dzieci, w tym badania przesiewowe, badania bilansowe i szczepienia ochronne;	P7S_WG
EUK7_W96	E.W3. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób występujących u dzieci oraz ich powikłań: 1) krzywicy, tężyzki, zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej i kwasowo- zasadowej; 2) wad serca, zapalenia mięśnia sercowego, wosierdzia i osierdzia, kardiomiopatii, zaburzeń rytmu serca, niewydolności serca, nadciśnienia tętniczego, nadciśnienia płucnego, omdleń; 3) chorób układu oddechowego oraz alergii, w tym wad wrodzonych układu oddechowego, rozstrzeni oskrzeli, zakażeń układu oddechowego, gruźlicy, mukowiscydozy, astmy, alergicznego nieżytu nosa, pokrzywki, atopowego zapalenia skóry, wstrząsu anafilaktycznego, obrzęku naczynioworuchowego; 4) niedokrwistości, skaz krwotocznych, stanów niewydolności szpiku, chorób nowotworowych wieku dziecięcego, w tym guzów litych typowych dla wieku dziecięcego, pierwotnych i wtórnych niedoborów odporności;	P7S_WG

	5) ostrych i przewlekłych bólów brzucha, wymiotów, biegunek, zaparc, krwawień z przewodu pokarmowego, choroby wrzodowej, nieswoistych chorób jelit, chorób trzustki, cholestaz, chorób wątroby, alergii pokarmowych, wad wrodzonych przewodu pokarmowego; 6) ostrego uszkodzenia nerek, przewlekłej choroby nerek, zakażeń układu moczowego, zaburzeń oddawania moczu, wad wrodzonych układu moczowego, choroby refluksowej pęcherzowo-moczowodowej, kamicy nerkowej, chorób kłębuszków nerkowych, chorób cewkowo-śródmiaższowych (tubulopatie, kwasice cewkowe), chorób nerek genetycznie uwarunkowanych, nadciśnienia nerkopochodnego; 7) zaburzeń wzrastania, chorób tarczycy i przytarczyc, chorób nadnerczy, cukrzycy, otyłości, zaburzeń dojrzewania, zaburzeń funkcji gonad; 8) mózgowego porażenia dziecięcego, zapaleń mózgu i opon mózgowo-rdzeniowych, drgawek, padaczki; 9) najczęstszych chorób zakaźnych wieku dziecięcego; 10) układowych chorób tkanki łącznej, w tym młodzieńczego idiopatycznego zapalenia stawów, tocznia rumieniowatego układowego, zapalenia skórno-mięśniowego, układowych zapaleń naczyń, oraz innych przyczyn bólów kostno-stawowych (niezapalnych, infekcyjnych i reaktywnych zapaleń stawów oraz spondyloartropatii młodzieńczych);	
EUK7_W97	E.W4. zagadnienia dziecka maltretowanego i dziecka wykorzystywanego seksualnie oraz zasady interwencji w przypadku takich pacjentów;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W98	E.W5. zagadnienia upośledzenia umysłowego, zaburzeń zachowania, psychoz, uzależnień, zaburzeń ze spektrum autyzmu, zaburzeń odżywiania i wydalania u dzieci;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W99	E.W6. podstawowe sposoby diagnostyki i terapii płodu;	P7S_WG
EUK7_W100	E.W7. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób internistycznych występujących u dorosłych oraz ich powikłań: 1) chorób układu krążenia, w tym choroby niedokrwiennej serca, wad serca, chorób wsierdza, mięśnia serca, osierdza, niewydolności serca (ostrej i przewlekłej), chorób naczyń tętniczych i żylnych, nadciśnienia tętniczego (pierwotnego i wtórnego), nadciśnienia płucnego; 2) chorób układu oddechowego, w tym chorób dróg oddechowych, przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmy, rozstrzeni oskrzeli, mukowiscydozy, zakażeń układu oddechowego, gruźlicy, chorób śródmiaższowych płuc, opłucnej, śródpiersia, obturacyjnego i centralnego bezdechu sennego, niewydolności oddechowej (ostrej i przewlekłej), nowotworów układu oddechowego; 3) chorób układu pokarmowego, w tym chorób jamy ustnej, przełyku, żołądka i dwunastnicy, jelit, trzustki, wątroby, dróg żółciowych i pęcherzyka żółciowego, nowotworów układu pokarmowego; 4) chorób układu wydzielania wewnętrznego, w tym chorób podwzgórza i przysadki, tarczycy, przytarczyc, kory i rdzenia nadnerczy, jajników i jąder, oraz guzów neuroendokrynnych, zespołów wielogruzołowych, różnych typów cukrzycy, zespołu metabolicznego, otyłości, dyslipidemii i hipoglikemii, nowotworów jajników, jąder i tarczycy, nowotworów neuroendokrynnych; 5) chorób nerek i dróg moczowych, w tym ostrego uszkodzenia nerek i przewlekłej choroby nerek we wszystkich stadiach oraz ich powikłań,	P7S_WG

	chorób kłębuszków nerkowych (pierwotnych i wtórnych, w tym nefropatii cukrzycowej i chorób układowych) i chorób śródmiąższowych nerek, nadciśnienia nerkopochodnego, torbieli nerek, kamicy nerkowej, zakażeń układu moczowego (górnego i dolnego odcinka), chorób nerek w okresie ciąży, nowotworów układu moczowego – nowotworów nerek, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego; 6) chorób układu krwiotwórczego, w tym aplazji szpiku, niedokrwistości, granulocytopenii i agranulocytozy, małopłytkowości, białaczek ostrych i przewlekłych, szpiczaków, nowotworów mielo- i limfoproliferacyjnych, zespołów mielodysplastycznych, szkarłotki, trombofilii, zaburzeń krwi w chorobach innych narządów; 7) chorób reumatycznych, w tym chorób układowych tkanki łącznej (reumatoidalnego zapalenia stawów, wczesnego zapalenia stawów, toczenia rumieniowatego układowego, zespołu Sjögrena, sarkoidozy, twardziny układowej, idiopatycznych miopatii zapalnych), spondyloartropatii, krystalopatii, rumienia guzowatego, zapaleń stawów związanych z czynnikami infekcyjnymi, zapaleń naczyń oraz niezapalnych chorób stawów i kości (choroby zwyrodnieniowej, reumatyzmu tkanek miękkich, osteoporozy, fibromialgii), mięsaków tkanek miękkich i kości; 8) chorób alergicznych, w tym anafilaksji i wstrząsu anafilaktycznego oraz obrzęku naczynioruchowego; 9) zaburzeń wodno-elektrolitowych i kwasowo-zasadowych (stanów odwodnienia, stanów przewodnienia, zaburzeń gospodarki elektrolitowej, kwasicy i zasadowicy);	
EUK7_W101	E.W8. zasady farmakoterapii u pacjentów z niewydolnością nerek i leczenia nerkozastępczego;	P7S_WG
EUK7_W102	E.W9. zasady leczenia żywieniowego i płynoterapii w różnych stanach chorobowych;	P7S_WG
EUK7_W103	E.W10. przebieg i objawy procesu starzenia się organizmu oraz zasady całościowej oceny geriatrycznej i opieki interdyscyplinarnej w odniesieniu do osób starszych;	P7S_WG
EUK7_W104	E.W11. odrębności w objawach klinicznych, diagnostyce i terapii najczęstszych chorób występujących u osób starszych;	P7S_WG
EUK7_W105	E.W12. zagrożenia związane z hospitalizacją osób starszych;	P7S_WG
EUK7_W106	E.W13. podstawowe zasady organizacji opieki nad osobą starszą i obciążenia opiekuna osoby starszej;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W107	E.W14. rodzajeostępów naczyniowych i ich zastosowanie, w szczególności w onkologii;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W108	E.W15. podstawowe zespoły objawów neurologicznych;	P7S_WG
EUK7_W109	E.W16. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób neurologicznych oraz ich powikłań: 1) bólów głowy, w tym migreny, napięciowego bólu głowy i zespołów bólów głowy oraz neuralgii nerwu V; 2) chorób naczyniowych mózgu, w szczególności udaru mózgu; 3) padaczki; 4) zakażeń układu nerwowego, w szczególności zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych, boreliozy, opryszczkowego zapalenia mózgu, chorób neurotransmisyjnych; 5) otępień, w szczególności choroby Alzheimera, otępienia czołowego,	P7S_WG

	otępienia naczyniopochodnego i innych zespołów otępiennych; 6) chorób jąder podstawy, w szczególności choroby Parkinsona; 7) chorób demielinizacyjnych, w szczególności stwardnienia rozsianego; 8) chorób układu nerwowo-mięśniowego, w szczególności stwardnienia zanikowego bocznego, rwy kulszowej, neuropatii uciskowych; 9) urazów czaszkowo-mózgowych, w szczególności wstrząśnienia mózgu; 10) nowotworów;	
EUK7_W110	E.W17. symptomatologię ogólną zaburzeń psychicznych i zasady ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych;	P7S_WG
EUK7_W111	E.W18. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób psychiatrycznych oraz ich powikłań: 1) schizofrenii; 2) zaburzeń afektywnych; 3) zaburzeń nerwicowych i adaptacyjnych; 4) zaburzeń odżywiania; 5) zaburzeń związanych z przyjmowaniem substancji psychoaktywnych; 6) zaburzeń snu; 7) otępień; 8) zaburzeń osobowości;	P7S_WG
EUK7_W112	E.W19. problematykę zachowań samobójczych;	P7S_WG
EUK7_W113	E.W20. specyfikę zaburzeń psychicznych i ich leczenia u dzieci, w tym nastoletnich, oraz osób starszych;	P7S_WG
EUK7_W114	E.W21. objawy zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia;	P7S_WG
EUK7_W115	E.W22. problematykę seksualności człowieka i podstawowych zaburzeń z nią związanych;	P7S_WG
EUK7_W116	E.W23. regulacje prawne dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego;	P7S_WG
EUK7_W117	E.W24. zagadnienia z zakresu onkologii, w tym: 1) uwarunkowania genetyczne, środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych nowotworach i ich powikłaniach; 2) najczęstsze zespoły paranowotworowe i ich objawy kliniczne; 3) podstawy wczesnego wykrywania nowotworów, zasady badań przesiewowych oraz działania profilaktyczne w onkologii; 4) możliwości i ograniczenia współczesnego leczenia nowotworów (metody chirurgiczne, radioterapia i metody systemowe, w tym immunoterapia), wskazania do terapii komórkowych i genowych oraz leczenia celowanego i spersonalizowanego; 5) powikłania wczesne i odległe leczenia onkologicznego; 6) rolę leczenia wspomagającego, w tym żywieniowego; 7) zasady organizacji opieki nad pacjentem onkologicznym, w tym poradnictwo genetyczne i opiekę wielodyscyplinarną; 8) praktyczne aspekty statystyki w onkologii, w tym zasady interpretacji wyników badań klinicznych; 9) najważniejsze skale i klasyfikacje stosowane w onkologii; 10) zasady przeprowadzania ukierunkowanych badań fizykalnych dorosłego w zakresie piersi i gruczołu krokowego; 11) zasady planowania postępowania diagnostycznego, terapeutycznego i	P7S_WG P7S_WK

	profilaktycznego w zakresie leczenia nowotworów na podstawie wyników badań i dostarczonej dokumentacji medycznej;	
EUK7_W118	E.W25. zasady kwalifikowania do opieki paliatywnej oraz postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej, w tym w: 1) leczeniu objawowym najczęstszych objawów somatycznych; 2) postępowaniu w wyniszczeniu nowotworowym oraz w profilaktyce i leczeniu odleżyn; 3) najczęstszych stanach nagłych w medycynie paliatywnej;	P7S_WG
EUK7_W119	E.W26. zasady postępowania w opiece paliatywnej stosowane u pacjenta z cierpieniem wynikającym z poważnej choroby, w tym w stanie terminalnym;	P7S_WG
EUK7_W120	E.W27. klasyfikację bólu (ostry i przewlekły lub nocycyptywny, neuropatyczny i nocyplastyczny) i jego przyczyny, narzędzia oceny bólu oraz zasady jego leczenia farmakologicznego i niefarmakologicznego;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W121	E.W28. pojęcie niepełnosprawności;	P7S_WG
EUK7_W122	E.W29. rolę rehabilitacji medycznej i metody w niej stosowane;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W123	E.W30. wskazania do rehabilitacji medycznej w najczęstszych chorobach;	P7S_WG
EUK7_W124	E.W31. podstawowe zagadnienia profilaktyki oraz zasady postępowania w przypadku ekspozycji zawodowej na czynniki niebezpieczne i szkodliwe;	P7S_WG
EUK7_W125	E.W32. zasady postępowania w przypadku podejrzenia i wykrycia choroby zakaźnej;	P7S_WG
EUK7_W126	E.W33. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego oraz profilaktycznego najczęstszych chorób zakaźnych oraz ich powikłań: 1) chorób bakteryjnych, w tym zakażeń paciorkowcowych, gronkowcowych, pneumokokowych i meningokokowych, krztuśca, gruźlicy, boreliozy i zakażeń przewodu pokarmowego; 2) chorób wirusowych, w tym zakażeń dróg oddechowych i przewodu pokarmowego, wirusowych zapaleń wątroby, zakażeń wirusami Herpesviridae, ludzkim wirusem niedoboru odporności i wirusami neurotropowymi; 3) chorób pasożytniczych, w tym giardiozy, amebozy, toksoplazmozy, malarii, toksokarozy, włośnicy, glistnicy, tasiemczycy i owsicy; 4) grzybic, w tym kandydozy, aspergilozy i pneumocystozy; 5) zakażeń szpitalnych;	P7S_WG
EUK7_W127	E.W34. zasady postępowania w przypadku ekspozycji na materiał potencjalnie zakaźny;	P7S_WG
EUK7_W128	E.W35. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach dermatologicznych i przenoszonych drogą płciową;	P7S_WG
EUK7_W129	E.W36. przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach uwarunkowanych genetycznie u dzieci i dorosłych;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W130	E.W37. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach w praktyce lekarza rodzinnego;	P7S_WG P7S_WK

EUK7_W131	E.W38. zasady zachowań prozdrowotnych, podstawy profilaktyki i wczesnej wykrywalności najczęstszych chorób cywilizacyjnych oraz zasady badań przesiewowych w tych chorobach;	P7S_WG
EUK7_W132	E.W39. rodzaje materiałów biologicznych wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej i zasady pobierania materiału do badań;	P7S_WG
EUK7_W133	E.W40. możliwości i ograniczenia badań laboratoryjnych;	P7S_WG
EUK7_W134	E.W41. wskazania do wdrożenia terapii monitorowanej;	P7S_WG
EUK7_W135	E.W42. wskazania do leczenia składnikami krwi oraz zasady ich podawania.	P7S_WG
EUK7_W136	F.W1. przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób wymagających leczenia zabiegowego u dorosłych: 1) ostrych i przewlekłych chorób jamy brzusznej; 2) chorób klatki piersiowej; 3) chorób kończyn, głowy i szyi; 4) złamań kości i urazów narządów; 5) nowotworów;	P7S_WG
EUK7_W137	F.W2. przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych wad wrodzonych i chorób wymagających leczenia zabiegowego u dzieci;	P7S_WG
EUK7_W138	F.W3. podstawowe techniki zabiegowe klasyczne i małoinwazyjne;	P7S_WG
EUK7_W139	F.W4. zasady kwalifikowania do podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych oraz najczęstsze powikłania;	P7S_WG
EUK7_W140	F.W5. najczęstsze powikłania nowoczesnego leczenia onkologicznego;	P7S_WG
EUK7_W141	F.W6. zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji;	P7S_WG
EUK7_W142	F.W7. zasady leczenia pooperacyjnego z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym;	P7S_WG
EUK7_W143	F.W8. wskazania i zasady stosowania intensywnej terapii;	P7S_WG
EUK7_W144	F.W9. wytyczne w zakresie resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków, dzieci i dorosłych;	P7S_WG
EUK7_W145	F.W10. najczęściej występujące stany zagrożenia życia u dzieci i dorosłych oraz zasady postępowania w tych stanach, w szczególności w: 1) sepsie; 2) wstrząsie; 3) krwotokach; 4) zaburzeniach wodno-elektrolitowych i kwasowo-zasadowych; 5) zatruciach; 6) oparzeniach, hipo- i hipertermii; 7) innych ostrych stanach pochodzenia: a) sercowo-naczyniowego, b) oddechowego, c) neurologicznego, d) nerkowego, e) onkologicznego i hematologicznego, f) diabetologicznego i endokrynologicznego, g) psychiatrycznego, h) okulistycznego,	P7S_WG

	i) laryngologicznego, j) ginekologicznego, położniczego i urologicznego;	
EUK7_W146	F.W11. zasady postępowania w przypadku podejrzenia przemocy seksualnej;	P7S_WG
EUK7_W147	F.W12. zasady funkcjonowania zintegrowanego systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W148	F.W13. inwazyjne metody leczenia bólu;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W149	F.W14. zasady postępowania z centralnymi cewnikami żylnymi długiego utrzymywania;	P7S_WG
EUK7_W150	F.W15. funkcje rozrodcze kobiet, zaburzenia z nimi związane oraz postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne dotyczące w szczególności: 1) cyklu miesięczkowego i jego zaburzeń; 2) ciąży; 3) porodu fizjologicznego, porodu patologicznego i połogu; 4) zapaleń i nowotworów w obrębie narządów płciowych; 5) regulacji urodzeń i wspomagania rozrodu; 6) menopauzy; 7) podstawowych metod diagnostyki i zabiegów ginekologicznych;	P7S_WG
EUK7_W151	F.W16. funkcje rozrodcze mężczyzny i zaburzenia z nimi związane oraz postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne;	P7S_WG
EUK7_W152	F.W17. problematykę współcześnie wykorzystywanych badań obrazowych, w szczególności: 1) symptomatologię radiologiczną podstawowych chorób; 2) metody instrumentalne i techniki obrazowe wykorzystywane do wykonywania zabiegów medycznych; 3) wskazania, przeciwwskazania i przygotowanie pacjenta do poszczególnych rodzajów badań obrazowych oraz przeciwwskazania do stosowania środków kontrastujących;	P7S_WG
EUK7_W153	F.W18. zagadnienia z zakresu chorób narządu wzroku, w szczególności: 1) przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób narządu wzroku; 2) okulistyczne powikłania chorób ogólnoustrojowych wraz z ich symptomatologią oraz metody postępowania w tych przypadkach; 3) postępowanie chirurgiczne w poszczególnych chorobach oka; 4) grupy leków stosowanych ogólnoustrojowo, z którymi wiąże się powikłania i przeciwwskazania okulistyczne, oraz ich mechanizm działania;	P7S_WG
EUK7_W154	F.W19. zagadnienia z zakresu laryngologii, foniatrii i audiologii, w szczególności: 1) przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w chorobach ucha, nosa, zatok przynosowych, jamy ustnej, gardła i krtani; 2) choroby nerwu twarzowego i wybranych struktur szyi; 3) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w urazach mechanicznych ucha, nosa, krtani i przełyku; 4) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zaburzeniach słuchu, głosu i mowy;	P7S_WG
EUK7_W155	F.W20. zagadnienia z zakresu neurologii i neurochirurgii, w szczególności przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób ośrodkowego układu nerwowego w zakresie:	P7S_WG

	1) obrzęku mózgu i jego następstw, ze szczególnym uwzględnieniem stanów nagłych; 2) innych postaci ciasnoty wewnątrzczaszkowej z ich następstwami; 3) urazów czaszkowo-mózgowych; 4) wad naczyniowych centralnego systemu nerwowego; 5) guzów nowotworowych centralnego systemu nerwowego; 6) chorób kręgosłupa i rdzenia kręgowego;	
EUK7_W156	F.W21. zasady promocji dawstwa tkanek i komórek, wskazania do przeszczepienia narządów ukrwionych, tkanek i komórek krwiotwórczych, powikłania leczenia oraz zasady opieki długoterminowej po przeszczepieniu;	P7S_WG
EUK7_W157	F.W22. stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje pacjenta ograniczają postępowanie zgodne z wytycznymi określonymi dla danej choroby;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W158	F.W23. zasady wysuwania podejrzenia i rozpoznawania śmierci mózgu.	P7S_WG
EUK7_W159	G.W1. metody oceny stanu zdrowia jednostki i populacji, mierniki i zasady monitorowania stanu zdrowia populacji, systemy klasyfikacji chorób i procedur medycznych;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W160	G.W2. uwarunkowania chorób, sposoby identyfikacji i badania czynników ryzyka chorób, wady i zalety badań epidemiologicznych oraz zasady wnioskowania przyczynowo-skutkowego w medycynie;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W161	G.W3. epidemiologię chorób zakaźnych, w tym związanych z opieką zdrowotną, i niezakaźnych, rodzaje i sposoby profilaktyki na różnych etapach naturalnej historii choroby oraz rolę i zasady nadzoru epidemiologicznego;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W162	G.W4. pojęcie oraz funkcje zdrowia publicznego, pojęcie, zadania i metody promocji zdrowia, pojęcie jakości w ochronie zdrowia i czynniki na nią wpływające, strukturę i organizację systemu ochrony zdrowia na poziomie krajowym i światowym, a także wpływ uwarunkowań ekonomicznych na możliwości ochrony zdrowia;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W163	G.W5. regulacje prawne dotyczące praw pacjenta i Rzecznika Praw Pacjenta oraz istotne na gruncie działalności leczniczej regulacje prawne z zakresu prawa pracy, podstaw wykonywania zawodu lekarza i funkcjonowania samorządu lekarskiego;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W164	G.W6. regulacje prawne dotyczące organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia, udzielania świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych oraz zasady organizacji podmiotów leczniczych, zasady funkcjonowania narzędzi i usług informacyjnych i komunikacyjnych w ochronie zdrowia (e-zdrowie);	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W165	G.W7. obowiązki prawne lekarza w zakresie stwierdzenia zgonu pacjenta;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W166	G.W8. regulacje prawne dotyczące eksperymentu medycznego oraz prowadzenia badań naukowych z udziałem ludzi;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W167	G.W9. regulacje prawne dotyczące przeszczepów, sztucznej prokreacji, przerywania ciąży, zabiegów estetycznych, opieki paliatywnej, uporczywej terapii, chorób psychicznych, chorób zakaźnych;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W168	G.W10. regulacje prawne dotyczące obowiązków lekarza w przypadku podejrzenia przemocy w rodzinie;	P7S_WG P7S_WK

EUK7_W169	G.W11. podstawowe regulacje z zakresu prawa farmaceutycznego, w tym zasady obrotu produktami leczniczymi i medycznymi, wystawiania recept, w tym e-recept, refundacji leków, współpracy lekarza z farmaceutą, zgłaszania niepożądanego działania leku;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W170	G.W12. regulacje prawne dotyczące tajemnicy lekarskiej, odpowiedzialności karnej, cywilnej i zawodowej lekarza, zasady prowadzenia, przechowywania i udostępniania dokumentacji medycznej, w tym e-dokumentacji, oraz ochrony danych osobowych;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W171	G.W13. pojęcie śmierci gwałtownej i nagłego zgonu oraz różnice między urazem a obrażeniem;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W172	G.W14. podstawy prawne i zasady postępowania lekarza podczas oględzin zwłok na miejscu ich ujawnienia oraz sądowo-lekarskiego badania zwłok;	P7S_WG
EUK7_W173	G.W15. zasady diagnostyki sądowo-lekarskiej i opiniowania w przypadkach dotyczących dzieciobójstwa i rekonstrukcji okoliczności wypadku drogowego;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W174	G.W16. zasady sporządzania opinii w charakterze biegłego;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W175	G.W17. zasady opiniowania sądowo-lekarskiego dotyczące zdolności do udziału w czynnościach procesowych, skutku biologicznego oraz uszczerbku na zdrowiu;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W176	G.W18. pojęcie i typologię zdarzeń niepożądanych, w tym błędów medycznych i zdarzeń medycznych, ich najczęstsze przyczyny, skutki, zasady zapobiegania oraz opiniowania w takich przypadkach;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W177	G.W19. zasady pobierania materiału do badań toksykologicznych i hemogenetycznych;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W178	G.W20. regulacje prawne w zakresie przekazywania informacji dotyczących zdrowia pacjenta za życia i po jego śmierci, uwzględniające zakres informacji, krąg osób uprawnionych do uzyskania informacji i zasady ich przekazywania innym osobom, a także ograniczenia zakresu przekazywanych informacji;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W179	G.W21. epidemiologię chorób nowotworowych, a w szczególności ich uwarunkowania żywieniowe, środowiskowe i inne związane ze stylem życia wpływające na ryzyko onkologiczne;	P7S_WG P7S_WK
EUK7_W180	G.W22. znaczenie badań przesiewowych w onkologii, w tym ryzyko związane z badaniami diagnostycznymi zdrowych osób, oraz korzyści zdrowotne w odniesieniu do najbardziej rozpowszechnionych chorób nowotworowych w Rzeczypospolitej Polskiej.	P7S_WG P7S_WK
Umiejętności (potrafi)		
EUK7_U1	A.U1.obsługiwać mikroskop optyczny, w tym w zakresie korzystania z immersji;	P7S_UW
EUK7_U2	A.U2. rozpoznawać w obrazach mikroskopowych struktury odpowiadające narządom, tkankom, komórkom i strukturom komórkowym, opisywać i interpretować ich budowę oraz relacje między budową i funkcją;	P7S_UW
EUK7_U3	A.U3. wyjaśniać anatomiczne podstawy badania przedmiotowego;	P7S_UK
EUK7_U4	A.U4. wnioskować o relacjach między strukturami anatomicznymi na podstawie przyżyciowych badań diagnostycznych, w szczególności z zakresu radiologii.	P7S_UW

EUK7_U5	B.U1. wykorzystywać znajomość praw fizyki do wyjaśnienia wpływu czynników zewnętrznych, takich jak temperatura, przyspieszenie, ciśnienie, pole elektromagnetyczne i promieniowanie jonizujące, na organizm człowieka;	P7S_UK
EUK7_U6	B.U2. oceniać wpływ dawki promieniowania jonizującego na prawidłowe i zmienione chorobowo tkanki organizmu oraz stosować się do zasad ochrony radiologicznej;	P7S_UW
EUK7_U7	B.U3. obliczać stężenia molowe i procentowe związków oraz stężenia substancji w roztworach izoosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych;	P7S_UW
EUK7_U8	B.U4. obliczać rozpuszczalność związków nieorganicznych, określać chemiczne podłoże rozpuszczalności związków organicznych lub jej braku oraz jej praktyczne znaczenie dla dietetyki i terapii;	P7S_UW
EUK7_U9	B.U5. określać pH roztworu i wpływ zmian pH na związki nieorganiczne i organiczne;	P7S_UW
EUK7_U10	B.U6. przewidywać kierunek procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek;	P7S_UW
EUK7_U11	B.U7. wykonywać proste testy czynnościowe oceniające funkcjonowanie organizmu człowieka jako układu regulacji stabilnej (testy obciążeniowe i wysiłkowe) i interpretować dane liczbowe dotyczące podstawowych zmiennych fizjologicznych;	P7S_UW
EUK7_U12	B.U8. korzystać z medycznych baz danych oraz właściwie interpretować zawarte w nich informacje potrzebne do rozwiązywania problemów z zakresu nauk podstawowych i klinicznych;	P7S_UW
EUK7_U13	B.U9. dobrać odpowiedni test statystyczny, przeprowadzać podstawowe analizy statystyczne i posługiwać się odpowiednimi metodami przedstawiania wyników;	P7S_UW
EUK7_U14	B.U10. klasyfikować metodologię badań naukowych, w tym rozróżniać badania eksperymentalne i obserwacyjne wraz z ich podtypami, szeregować je według stopnia wiarygodności dostarczanych wyników oraz prawidłowo oceniać siłę dowodów naukowych;	P7S_UW
EUK7_U15	B.U11. planować i wykonywać badania naukowe oraz interpretować ich wyniki i formułować wnioski;	P7S_UW
EUK7_U16	B.U12. posługiwać się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i molekularnymi.	P7S_UW
EUK7_U17	C.U1. wykreślać i analizować rodowody oraz identyfikować cechy kliniczno-rodowodowe sugerujące genetyczne podłoże chorób;	P7S_UW
EUK7_U18	C.U2. podejmować decyzje o potrzebie wykonania badań cytogenetycznych i molekularnych;	P7S_UW
EUK7_U19	C.U3. odczytywać podstawowe wyniki badań genetycznych, w tym kariotypy;	P7S_UW
EUK7_U20	C.U4. określić ryzyko genetyczne w oparciu o rodowód i wynik badania genetycznego w przypadku aberracji chromosomowych, rearanżacji genomowych, chorób jednogenowych i wieloczynnikowych;	P7S_UW
EUK7_U21	C.U5. rozpoznawać patogeny pod mikroskopem;	P7S_UW
EUK7_U22	C.U6. interpretować wyniki badań mikrobiologicznych;	P7S_UW
EUK7_U23	C.U7. powiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami oznaczeń laboratoryjnych w celu ustalenia rozpoznania w najczęstszych chorobach dorosłych i dzieci;	P7S_UW
EUK7_U24	C.U8. wykonywać proste obliczenia farmakokinetyczne;	P7S_UW
EUK7_U25	C.U9. dobierać leki w odpowiednich dawkach w celu korygowania zjawisk patologicznych w organizmie człowieka i w poszczególnych narządach;	P7S_UW

EUK7_U26	C.U10. projektować schematy racjonalnej chemioterapii zakażeń – empirycznej i celowanej;	P7S_UW
EUK7_U27	C.U11. przygotowywać zapisy form recepturowych wybranych substancji leczniczych oraz wystawiać recepty, w tym e-recepty, zgodnie z przepisami prawa;	P7S_UW
EUK7_U28	C.U12. poszukiwać wiarygodnych informacji o produktach leczniczych, ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki produktów leczniczych(ChPL) oraz baz danych;	P7S_UW
EUK7_U29	C.U13. szacować niebezpieczeństwo toksykologiczne w określonych grupach wiekowych i w stanach niewydolności wątroby i nerek oraz zapobiegać zatruciom lekami.	P7S_UW
EUK7_U30	D.U1. przestrzegać wzorców etycznych w działaniach zawodowych, w tym zaplanować i przeprowadzić proces terapeutyczny zgodnie z wartościami etycznymi oraz ideą humanizmu w medycynie;	P7S_UW P7S_KR
EUK7_U31	D.U2. rozpoznawać etyczny wymiar decyzji medycznych i odróżniać aspekty faktualne od normatywnych;	P7S_UW P7S_KK
EUK7_U32	D.U3. przestrzegać praw pacjenta;	P7S_UW P7S_KR
EUK7_U33	D.U4. wykazywać odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji przekazywanie wiedzy innym;	P7S_UW P7S_UU P7S_KR
EUK7_U34	D.U5. krytycznie analizować piśmiennictwo medyczne, w tym w języku angielskim, i wyciągać wnioski;	P7S_UK P7S_KK
EUK7_U35	D.U6. porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
EUK7_U36	D.U7. rozwijać i udoskonalać samoświadomość, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawiać się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywania;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U37	D.U8. rozpoznawać własne emocje i kierować nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U38	D.U9. opisywać i krytycznie oceniać własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U39	D.U10. stosować adekwatnie do sytuacji pytania otwarte, zamknięte, parafrazę, klaryfikację, podsumowania wewnętrzne i końcowe, sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitację (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi);	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U40	D.U11. dostosować sposób komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U41	D.U12. rozpoznawać i analizować sytuacje trudne i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U42	D.U13. nawiązać z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontakt służący budowaniu właściwej relacji (np. Model 4 nawyków – 4 Habits Model: Zainwestuj w początek (Invest in the beginning), Wykaż empatię (Demonstrate empathy), Rozpoznaj perspektywę pacjenta (Elicit the patient's perspective), Zainwestuj w koniec (Invest in the end));	P7S_UK P7S_KR

EUK7_U43	D.U14. spojrzeć na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnić ją w budowaniu komunikatów werbalnych.	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U44	E.U1. zebrać wywiad z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U45	E.U2. zebrać wywiad z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U46	E.U3. zebrać wywiad w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE (S – Symptoms (objawy), A – Allergies (alergie), M – Medications (leki), P – Past medical history (przebyte choroby / przeszłość medyczna), L – Last meal (ostatni posiłek), E – Events prior to injury/illness (zdarzenia przed wypadkiem/zachorowaniem));	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U47	E.U4. przeprowadzić ukierunkowane badanie fizykalne dorosłego w zakresie piersi i gruczołu krokowego;	P7S_UW
EUK7_U48	E.U5. przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dorosłego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej, w tym badanie: 1) ogólnointernistyczne; 2) neurologiczne; 3) ginekologiczne; 4) układu mięśniowo-szkieletowego; 5) okulistyczne; 6) otolaryngologiczne; 7) geriatryczne;	P7S_UW
EUK7_U49	E.U6. przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dziecka od okresu noworodkowego do młodzieńczego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej, w tym badanie: 1) ogólnopediatryczne; 2) neurologiczne; 3) układu mięśniowo-szkieletowego; 4) okulistyczne; 5) otolaryngologiczne;	P7S_UW
EUK7_U50	E.U7. przeprowadzić badanie psychiatryczne pacjenta oraz ocenić jego stan psychiczny;	P7S_UW
EUK7_U51	E.U8. przeprowadzać badania bilansowe, w tym zestawiać pomiary antropometryczne i ciśnienia tętniczego krwi z danymi na siatkach centylowych oraz oceniać stopień zaawansowania dojrzewania;	P7S_UW
EUK7_U52	E.U9. rozpoznać najczęstsze objawy choroby u dorosłych, zastosować badania diagnostyczne i interpretować ich wyniki, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku objawów takich jak: 1) gorączka; 2) osłabienie; 3) utrata apetytu; 4) utrata masy ciała; 5) wstrząs; 6) zatrzymanie akcji serca; 7) zaburzenie świadomości, w tym omdlenie; 8) obrzęk; 9) wysypka; 10) kaszel i odkrztuszanie;	P7S_UW

	11) krwiotłucie; 12) duszność; 13) wydzielina z nosa i ucha; 14) ból w klatce piersiowej; 15) kołatanie serca; 16) sinica; 17) nudności i wymioty; 18) zaburzenia połykania; 19) ból brzucha; 20) obecność krwi w stolcu; 21) zaparcie i biegunka; 22) żółtaczka; 23) wzdęcia i opór w jamie brzusznej; 24) niedokrwistość; 25) limfadenopatia; 26) zaburzenia oddawania moczu; 27) krwimocz i białkomocz; 28) zaburzenia miesiączkowania; 29) obniżenie nastroju i stany lękowe; 30) zaburzenia pamięci i funkcji poznawczych; 31) ból głowy; 32) zawroty głowy; 33) niedowład; 34) drgawki; 35) ból pleców; 36) ból stawów; 37) uraz lub oparzenie; 38) odwodnienie i przewodnienie;	
EUK7_U53	E.U10. rozpoznać najczęstsze objawy choroby u dzieci, zastosować badania diagnostyczne i interpretować ich wyniki, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku objawów takich jak: 1) gorączka; 2) kaszel i odkrztuszanie; 3) duszność; 4) wydzielina z nosa i ucha; 5) zaburzenia oddawania moczu; 6) wysypka; 7) niedokrwistość; 8) zaburzenia odżywiania; 9) zaburzenia wzrastania; 10) drgawki i zaburzenia świadomości; 11) kołatanie serca; 12) omdlenie; 13) bóle kostno-stawowe; 14) obrzęki; 15) limfadenopatia; 16) ból brzucha; 17) zaparcie i biegunka; 18) obecność krwi w stolcu; 19) odwodnienie; 20) żółtaczka; 21) sinica;	P7S_UW

	22) ból głowy; 23) zespół czerwonego oka;	
EUK7_U54	E.U11. rozpoznawać objawy ryzykownego i szkodliwego używania alkoholu oraz problemowego używania innych substancji psychoaktywnych, objawy uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych i proponować prawidłowe postępowanie terapeutyczne oraz medyczne;	P7S_UW
EUK7_U55	E.U12. rozpoznawać stany wymagające leczenia w warunkach szpitalnych;	P7S_UW
EUK7_U56	E.U13. kwalifikować pacjenta do szczepień ochronnych;	P7S_UW
EUK7_U57	E.U12. rozpoznawać stany wymagające leczenia w warunkach szpitalnych;	P7S_UW
EUK7_U58	E.U13. kwalifikować pacjenta do szczepień ochronnych;	P7S_UW
EUK7_U59	E.U14. wykonywać procedury i zabiegi medyczne, w tym: 1) pomiar i ocenę podstawowych funkcji życiowych (temperatura, tętno, ciśnienie tętnicze krwi) oraz monitorowanie ich z wykorzystaniem kardiomonitora i pulsoksymetru; 2) różne formy terapii inhalacyjnej, i dokonać doboru inhalatora do stanu klinicznego pacjenta; 3) pomiar szczytowego przepływu wydechowego; 4) tlenoterapię przy użyciu metod nieinwazyjnych; 5) bezprzyrządowe i przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych; 6) dożylnie, domięśniowe i podskórne podanie leku; 7) pobranie i zabezpieczenie krwi do badań laboratoryjnych, w tym mikrobiologicznych; 8) pobranie krwi tętniczej i arterializowanej krwi włóśniczkowej; 9) pobranie wymazów do badań mikrobiologicznych i cytologicznych; 10) cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiety i mężczyzny; 11) założenie zgłębnika żołądkowego; 12) wlewkę doodbytniczą; 13) standardowy elektrokardiogram spoczynkowy, i zinterpretować jego wynik; 14) defibrylację, kardiowersję elektryczną i elektrostymulację zewnętrzną; 15) testy paskowe, w tym pomiar stężenia glukozy przy pomocy glukometru; 16) zabiegi opłucnowe: punkcję i odbarczenie odmy; 17) tamponadę przednią nosa; 18) badanie USG w stanach zagrożenia życia według protokołu FAST (Focussed Assessment with Sonography in Trauma) lub jego odpowiednika, i zinterpretować jego wynik;	P7S_UW
EUK7_U60	E.U15. zastosować środki ochrony indywidualnej adekwatne do sytuacji klinicznej;	P7S_UW
EUK7_U61	E.U16. stwierdzić zgon pacjenta;	P7S_UW
EUK7_U62	E.U17. uczestniczyć w procesie godnego umierania pacjenta, wykorzystując potencjał opieki paliatywnej;	P7S_UW
EUK7_U63	E.U18. prowadzić dokumentację medyczną pacjenta, w tym w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami prawa;	P7S_UW
EUK7_U64	E.U19. planować postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne w zakresie leczenia nowotworów na podstawie wyników badań i dostarczonej dokumentacji medycznej;	P7S_UW
EUK7_U65	E.U20. udzielać świadczeń zdrowotnych z użyciem dostępnych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności wykorzystywanych w ochronie zdrowia;	P7S_UW

EUK7_U66	E.U21.prowadzić edukację zdrowotną pacjenta, w tym edukację żywieniową dostosowaną do indywidualnych potrzeb;	P7S_UW
EUK7_U67	E.U22.zastosować racjonalną antybiotykoterapię w zależności od stanu klinicznego pacjenta;	P7S_UW
EUK7_U68	E.U23. prowadzić rozmowę z pacjentem z uwzględnieniem schematu rozmowy (rozpoczęcie rozmowy, zbieranie informacji, wyjaśnianie i planowanie, zakończenie rozmowy), uwzględniając nadawanie struktury takiej rozmowie oraz kształtując relacje z pacjentem z użyciem wybranego modelu (np. wytycznych Calgary-Cambridge, Segue, Kalamazoo Consensus, Maastricht Maas Global), w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U69	E.U24. zebrać wywiad z pacjentem w kierunku występowania myśli samobójczych, w przypadku gdy jest to uzasadnione;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U70	E.U25. przekazywać pacjentowi informacje, dostosowując ich ilość i treść do potrzeb i możliwości pacjenta, oraz uzupełniać informacje werbalne modelami i informacją pisemną, w tym wykresami i instrukcjami oraz odpowiednio je stosować;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U71	E.U26. podejmować wspólnie z pacjentem decyzje diagnostyczno-terapeutyczne (oceniać stopień zaangażowania pacjenta, jego potrzeby i możliwości w tym zakresie, zachęcać pacjenta do brania aktywnego udziału w procesie podejmowania decyzji, omawiać zalety, wady, spodziewane rezultaty i konsekwencje wynikające z decyzji) i uzyskiwać świadomą zgodę pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U72	E.U27. komunikować się z pacjentami z grup zagrożonych wykluczeniem ekonomicznym lub społecznym, z poszanowaniem ich godności;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U73	E.U28. identyfikować społeczne determinanty zdrowia, wskaźniki występowania zachowań antyzdrowotnych i autodestrukcyjnych oraz omawiać je z pacjentem i sporządzić notatkę w dokumentacji medycznej;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U74	E.U29. identyfikować możliwe wskaźniki wystąpienia przemocy, w tym przemocy w rodzinie, zebrać wywiad w kierunku weryfikacji czy istnieje ryzyko, że pacjent doświadcza przemocy, sporządzić notatkę w dokumentacji medycznej oraz wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty”;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U75	E.U30. stosować zasady przekazywania informacji zwrotnej (konstruktywnej, nieocenającej, opisowej) w ramach współpracy w zespole;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U76	E.U31. przyjąć, wyjaśnić i analizować własną rolę i zakres odpowiedzialności w zespole oraz rozpoznawać swoją rolę jako lekarza w zespole;	P7S_UO P7S_KR
EUK7_U77	E.U32. uzyskiwać informacje od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta;	P7S_UO P7S_KK
EUK7_U78	E.U33. omawiać w zespole sytuację pacjenta z wyłączeniem subiektywnych ocen, z poszanowaniem godności pacjenta;	P7S_UK P7S_UO
EUK7_U79	E.U34. stosować następujące protokoły (np. w trakcie przekazywania opieki nad pacjentem, zlecenia konsultacji pacjenta lub jej udzielania): 1) ATMIST (A (Age – wiek), T (Time of injury – czas powstania urazu), M (Mechanism of injury – mechanizm urazu), I (Injury suspected– podejrzane skutki urazu), S (Symptoms/Signs – objawy), T (Treatment/Time – leczenie i czas dotarcia)); 2) RSVP/ISBAR (R (Reason – przyczyna, dlaczego), S (Story – historia pacjenta), V (Vital signs – parametry życiowe), P (Plan – plan dla pacjenta)/I (Introduction – wprowadzenie), S (Situation – sytuacja), B	P7S_UW P7S_UK

	(Background – tło), A (Assessment – ocena), R (Recommendation – rekomendacja)).	
EUK7_U80	F.U1. umyć chirurgicznie ręce, nałożyć jałowe rękawiczki, ubrać się do operacji lub zabiegu wymagającego jałowości, przygotować pole operacyjne zgodnie z zasadami aseptyki oraz uczestniczyć w zabiegu operacyjnym;	P7S_UW
EUK7_U81	F.U2. założyć i zmienić jałowy opatrunek;	P7S_UW
EUK7_U82	F.U3. ocenić i zaopatrzyć prostą ranę, w tym znieczulić miejscowo (powierzchniowo, nasiękowo), założyć i usunąć szwy chirurgiczne, założyć i zmienić jałowy opatrunek chirurgiczny;	P7S_UW
EUK7_U83	F.U4. rozpoznawać najczęściej występujące stany zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania;	P7S_UW
EUK7_U84	F.U5. rozpoznawać na podstawie badania radiologicznego najczęściej występujące typy złamań, szczególnie kości długich;	P7S_UW
EUK7_U85	F.U6. doraźnie unieruchomić kończynę, w tym wybrać rodzaj unieruchomienia w typowych sytuacjach klinicznych oraz skontrolować poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego;	P7S_UW
EUK7_U86	F.U7. unieruchomić kręgosłup szyjny i piersiowo-lędźwiowy po urazie;	P7S_UW
EUK7_U87	F.U8. zaopatrzyć krwawienie zewnętrzne;	P7S_UW
EUK7_U88	F.U9. prowadzić podstawowe zabiegi resuscytacyjne (Basic Life Support, BLS) u noworodków i dzieci zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji (European Resuscitation Council, ERC);	P7S_UW
EUK7_U89	F.U10. prowadzić zaawansowane czynności resuscytacyjne u noworodków (Newborn Life Support, NLS) i dzieci (Pediatric Advanced Life Support, PALS) zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U90	F.U11. prowadzić podstawowe zabiegi resuscytacyjne BLS u dorosłych, w tym z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego, zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U91	F.U12. prowadzić zaawansowane czynności resuscytacyjne (Advanced Life Support, ALS) u dorosłych zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U92	F.U13. zastosować prawidłowe postępowanie medyczne w przypadku ciąży i porodu fizjologicznego zgodnie ze standardami opieki okołoporodowej;	P7S_UW
EUK7_U93	F.U14. rozpoznać najczęstsze objawy świadczące o nieprawidłowym przebiegu ciąży i porodu, zastosować i interpretować badania diagnostyczne, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku bólu brzucha, skurczów macicy, krwawienia z dróg rodnych, nieprawidłowej częstości bicia serca i ruchliwości płodu, nadciśnienia tętniczego;	P7S_UW
EUK7_U94	F.U15. dokonać detekcji i interpretacji czynności serca płodu;	P7S_UW
EUK7_U95	F.U16. rozpoznać rozpoczynający się poród i objawy nieprawidłowego przebiegu porodu;	P7S_UW
EUK7_U96	F.U17. asystować przy porodzie fizjologicznym;	P7S_UW
EUK7_U97	F.U18. zastosować prawidłowe postępowanie medyczne w przypadku nieprawidłowego krwawienia z dróg rodnych, braku miesiączki, bólu w obrębie miednicy (zapalenie narządów miednicy mniejszej, ciąża ektopowa), zapalenia pochwy i sromu, chorób przenoszonych drogą płciową;	P7S_UW
EUK7_U98	F.U19. zastosować prawidłowe postępowanie medyczne w zakresie regulacji urodzeń;	P7S_UW

EUK7_U99	F.U20. rozpoznawać stany okulistyczne wymagające pilnej pomocy specjalistycznej i udzielić wstępnej pomocy przedszpitalnej w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka;	P7S_UW
EUK7_U100	F.U21. przekazywać niepomyślne wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu, np.: 1) SPIKES: S (Setting – właściwe otoczenie), P (Perception – poznanie stanu wiedzy współrozmówcy), I (Invitation/Information – zaproszenie do rozmowy / informowanie), K (Knowledge – przekazanie niepomyślnej informacji), E (Emotions and empathy – emocje i empatia), S (Strategy and summary – plan działania i podsumowanie), 2) EMPATIA: E (Emocje), M (Miejsce), P (Perspektywa pacjenta), A (Adekwatny język), T (Treść wiadomości), I (Informacje dodatkowe), A (Adnotacja w dokumentacji), 3) ABCDE: A (Advance preparation – przygotowanie do rozmowy), B (Build therapeutic environment–nawiązanie dobrego kontaktu z rodziną),C (Communicate well – przekazanie złej wiadomości, uwzględniając zasady komunikacji),D(Dealing with reactions–radzenie sobie z trudnymi emocjami), E (Encourage and validate emotions – prawo do okazywania emocji, przekierowanie ich i adekwatne reagowanie, dążące do zakończenia spotkania) –w tym wspierać rodzinę w procesie godnego umierania pacjenta i informować rodzinę o śmierci pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U101	F.U22. uzyskiwać informacje od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta, a także stosować protokoły ATMIST, RSVP/ISBAR.	P7US_UK P7US_UO
EUK7_U102	G.U1. opisywać strukturę demograficzną ludności i na tej podstawie oceniać i przewidywać problemy zdrowotne populacji;	P7S_UW
EUK7_U103	G.U2. zbierać informacje na temat uwarunkowań i obecności czynników ryzyka chorób zakaźnych i niezakaźnych oraz planować działania profilaktyczne na różnym poziomie zapobiegania;	P7S_UW
EUK7_U104	G.U3. interpretować pozytywne i negatywne mierniki zdrowia;	P7S_UW
EUK7_U105	G.U4. oceniać sytuację epidemiologiczną chorób zakaźnych i niezakaźnych w Rzeczypospolitej Polskiej i na świecie;	P7S_UW
EUK7_U106	G.U5. wyjaśniać osobom korzystającym ze świadczeń zdrowotnych ich podstawowe uprawnienia oraz podstawy prawne udzielania tych świadczeń;	P7S_UW
EUK7_U107	G.U6. wystawiać zaświadczenia lekarskie i orzeczenia lekarskie, sporządzać opinie dla pacjenta, uprawnionych organów i podmiotów, sporządzać i prowadzić dokumentację medyczną (w postaci elektronicznej i papierowej) oraz korzystać z narzędzi i usług informacyjnych oraz komunikacyjnych w ochronie zdrowia (e-zdrowie);	P7S_UW
EUK7_U108	G.U7. rozpoznać podczas badania pacjenta zachowania i objawy wskazujące na możliwość wystąpienia przemocy, w tym przemocy w rodzinie;	P7S_UW
EUK7_U109	G.U8. postępować w sposób umożliwiający zapobieganie zdarzeniom niepożądanym oraz zapewniający zachowanie jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pacjenta, monitorować występowanie zdarzeń niepożądanych i reagować na nie, informować o ich występowaniu i analizować ich przyczyny;	P7S_UW

EUK7_U110	G.U9. pobrać krew do badań toksykologicznych i zabezpieczyć materiał do badań hemogenetycznych;	P7S_UW
EUK7_U111	G.U10. organizować środowisko pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo pacjenta i innych osób przy uwzględnieniu wpływu czynników ludzkich i zasad ergonomii;	P7S_UW
EUK7_U112	G.U11. ustalić możliwość zastosowania nowych sposobów leczenia w odniesieniu do danego pacjenta w oparciu o aktualne wyniki badań klinicznych.	P7S_UW
EUK7_U113	H.U1. wykonać pomiar i ocenić podstawowe funkcje życiowe (temperatura, tętno, ciśnienie tętnicze krwi) oraz monitorować je z wykorzystaniem kardiomonitora i pulsoksymetru;	P7S_UW
EUK7_U114	H.U2.wykonywaćbezprzrządoweiprzrządoweudrażnianiedróg oddechowych;	P7S_UW
EUK7_U115	H.U3. wykonać pomiar szczytowego przepływu wydechowego;	P7S_UW
EUK7_U116	H.U4.pobrać izabezpieczyć krew i inny materiał biologiczny do badań laboratoryjnych, w tym mikrobiologicznych;	P7S_UW
EUK7_U117	H.U5. wykonać dożylnie, domięśniowe i podskórne podanie leku;	P7S_UW
EUK7_U118	H.U6. wykonywać różne formy terapii inhalacyjnej i dokonać doboru inhalatora odpowiednio do sytuacji klinicznej;	P7S_UW
EUK7_U119	H.U7. pobrać krew tętniczną i arterializowaną krew włóścikową;	P7S_UW
EUK7_U120	H.U8. wykonywać testy paskowe, w tym pomiar stężenia glukozy przy pomocy glukometru;	P7S_UW
EUK7_U121	H.U9. pobrać wymazy do badań mikrobiologicznych i cytologicznych;	P7S_UW
EUK7_U122	H.U10. wykonać cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiety i mężczyzny;	P7S_UW
EUK7_U123	H.U11. założyć zgłębnik żołądkowy;	P7S_UW
EUK7_U124	H.U12. wykonać wlewkę doodbytniczą;	P7S_UW
EUK7_U125	H.U13. wykonać zabiegi opłucnowe: punkcję i odbarczenie odmy;	P7S_UW
EUK7_U126	H.U14. wykonać standardowy elektrokardiogram spoczynkowy i zinterpretować jego wynik;	P7S_UW
EUK7_U127	H.U15.wykonać defibrylację ,kardiowersję elektryczną, elektrostymulację zewnętrzną;	P7S_UW
EUK7_U128	H.U16. umyć chirurgicznie ręce, nałożyć jałowe rękawiczki, ubrać się do operacji lub zabiegu wymagających jałowości, przygotować pole operacyjne zgodnie z zasadami aseptyki oraz uczestniczyć w zabiegu operacyjnym;	P7S_UW
EUK7_U129	H.U17. założyć i zmienić jałowy opatrunek;	P7S_UW
EUK7_U130	H.U18. ocenić i zaopatrzyć prostą ranę, w tym znieczulić miejscowo (powierzchniowo, nasiękowo), założyć i usunąć szwy chirurgiczne, założyć i zmienić jałowy opatrunek chirurgiczny;	P7S_UW
EUK7_U131	H.U19. zaopatrzyć krwawienie zewnętrzne;	P7S_UW
EUK7_U132	H.U20. doraźnie unieruchomić kończynę, w tym wybrać rodzaj unieruchomienia w typowych sytuacjach klinicznych oraz skontrolować poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego;	P7S_UW
EUK7_U133	H.U21. unieruchomić kręgosłup szyjny i piersiowo-lędźwiowy po urazie;	P7S_UW
EUK7_U134	H.U22. wykonać tamponadę przednią nosa;	P7S_UW
EUK7_U135	H.U23. wykonać badanie USG w stanach zagrożenia życia według protokołu FAST lub jego odpowiednika i zinterpretować jego wynik;	P7S_UW
EUK7_U136	H.U24.zastosowaćśrodkiochronyindywidualnejadekwatnedosytuacji klinicznej;	P7S_UW

EUK7_U137	H.U25. zebrać wywiad z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U138	H.U26. zebrać wywiad z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U139	H.U27. zebrać wywiad w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu AMPLE;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U140	H.U28. przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dorosłego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej;	P7S_UW
EUK7_U141	H.U29. przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dziecka od okresu noworodkowego do młodzieńczego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej;	P7S_UW
EUK7_U142	H.U30. przekazać niepomyślne wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu (np. SPIKES, EMPATIA, ABCDE), w tym wspierać rodzinę w procesie godnego umierania pacjenta oraz poinformować rodzinę o śmierci pacjenta;	P7S_UW P7S_UK
EUK7_U143	H.U31. uzyskiwać informacje od członków zespołu z poszanowaniem ich różnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji, uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta oraz stosować protokoły ATMIST, RSVP/ISBAR;	P7S_UW P7S_KK
EUK7_U144	H.U32. przeprowadzić badanie psychiatryczne pacjenta i ocenić jego stan psychiczny;	P7S_UW
EUK7_U145	H.U33. stwierdzić zgon pacjenta;	P7S_UW
EUK7_U146	H.U34. przeprowadzać badania bilansowe, w tym zestawiać pomiary antropometryczne i ciśnienia tętniczego krwi z danymi na siatkach centylowych oraz oceniać stopień zaawansowania dojrzewania;	P7S_UW
EUK7_U147	H.U35. kwalifikować pacjenta do szczepień ochronnych;	P7S_UW
EUK7_U148	H.U36. wykonywać tlenoterapię przy użyciu metod nieinwazyjnych;	P7S_UW
EUK7_U149	H.U37. prowadzić podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS) u noworodków i dzieci zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U150	H.U38. prowadzić zaawansowane czynności resuscytacyjne u noworodków (NLS) i dzieci (PALS) zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U151	H.U39. prowadzić podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS) u dorosłych, w tym z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego, zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U152	H.U40. prowadzić zaawansowane czynności resuscytacyjne (ALS) u dorosłych zgodnie z wytycznymi ERC;	P7S_UW
EUK7_U153	H.U41. rozpoznawać najczęściej występujące stany zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania;	P7S_UW
EUK7_U154	H.U42. rozpoznawać stany okulistyczne wymagające pilnej pomocy specjalistycznej i udzielić wstępnej pomocy przedszpitalnej w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka;	P7S_UW
EUK7_U155	H.U43. dokonać detekcji i interpretacji czynności serca płodu;	P7S_UW
EUK7_U156	H.U44. wykonywać czynności, asystując przy porodzie fizjologicznym.	P7S_UW
Kompetencje społeczne (jest gotów) Efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych w standardzie nauczania dla kierunku lekarskiego opisane są w obszarach w D i G.		
EUK7_W78	D.W5. postawy społeczne wobec choroby, niepełnosprawności i starości oraz specyficzne oddziaływanie stereotypów, uprzedzeń i dyskryminacji;	P7S_WG

EUK7_W79	D.W6. pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu;	P7S_WG
EUK7_W80	D.W7. specyfikę i rolę komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią);	P7S_WG
EUK7_W81	D.W8. psychospołeczne konsekwencje choroby ostrej i przewlekłej u dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych;	P7S_WG
EUK7_W82	D.W9. psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych w sytuacjach nagłych i chorobach przewlekłych;	P7S_WG
EUK7_W83	D.W10. psychospołeczne konsekwencje choroby dla rodziny pacjenta (rodzina z chorym dzieckiem, w tym nastoletnim, dorosłym i osobą starszą);	P7S_WG
EUK7_W84	D.W11. rolę rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba);	P7S_WG
EUK7_W86	D.W13. formy przemocy, w tym przemocy w rodzinie, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu, a także zasady postępowania w przypadku podejrzenia przemocy, z uwzględnieniem procedury „Niebieskiej Karty”;	P7S_WG
EUK7_W87	D.W14. pojęcie normy i patologii zachowań seksualnych;	P7S_WG
EUK7_W88	D.W15. pojęcie humanizmu w medycynie oraz główne pojęcia, teorie i zasady etyczne służące jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych;	P7S_WG
EUK7_W89	D.W16. prawa pacjenta oraz pojęcie dobrego pacjenta;	P7S_WG
EUK7_W90	D.W17. filozofię opieki paliatywnej i jej znaczenie w kontekście opieki nad pacjentem na wszystkich etapach poważnej choroby i godnej śmierci;	P7S_WG
EUK7_U30	D.U1. przestrzegać wzorców etycznych w działaniach zawodowych, w tym zaplanować i przeprowadzić proces terapeutyczny zgodnie z wartościami etycznymi oraz ideą humanizmu w medycynie;	P7S_UW P7S_KR
EUK7_U31	D.U2. rozpoznawać etyczny wymiar decyzji medycznych i odróżniać aspekty faktualne od normatywnych;	P7S_UW P7S_KK
EUK7_U32	D.U3. przestrzegać praw pacjenta;	P7S_UW P7S_KR
EUK7_U33	D.U4. wykazywać odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji przekazywanie wiedzy innym;	P7S_UW P7S_UU P7S_KR
EUK7_U34	D.U5. krytycznie analizować piśmiennictwo medyczne, w tym w języku angielskim, i wyciągać wnioski;	P7S_UK P7S_KK
EUK7_U35	D.U6. porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
EUK7_U36	D.U7. rozwijać i udoskonalać samoświadomość, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawiać się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywania;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U37	D.U8. rozpoznawać własne emocje i kierować nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych;	P7S_UK P7S_KR

EUK7_U38	D.U9. opisywać i krytycznie oceniać własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U39	D.U10. stosować adekwatnie do sytuacji pytania otwarte, zamknięte, parafrazę, klaryfikację, podsumowania wewnętrzne i końcowe, sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitacje (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi);	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U40	D.U11. dostosować sposób komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U41	D.U12. rozpoznawać i analizować sytuacje trudne i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny;	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U42	D.U13. nawiązać z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontakt służący budowaniu właściwej relacji (np. Model 4 nawyków – 4 Habits Model: Zainwestuj w początek (Invest in the beginning), Wykaże empatię (Demonstrate empathy), Rozpoznaj perspektywę pacjenta (Elicit the patient's perspective), Zainwestuj w koniec (Invest in the end));	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U43	D.U14. spojrzeć na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnić ją w budowaniu komunikatów werbalnych.	P7S_UK P7S_KR
EUK7_U106	G.U5. wyjaśniać osobom korzystającym ze świadczeń zdrowotnych ich podstawowe uprawnienia oraz podstawy prawne udzielania tych świadczeń;	P7S_UW
EUK7_U109	G.U8. postępować w sposób umożliwiający zapobieganie zdarzeniom niepożądanym oraz zapewniający zachowanie jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pacjenta, monitorować występowanie zdarzeń niepożądanych i reagować na nie, informować o ich występowaniu i analizować ich przyczyny;	P7S_UW
EUK7_U111	G.U10. organizować środowisko pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo pacjenta i innych osób przy uwzględnieniu wpływu czynników ludzkich i zasad ergonomii;	P7S_UW

Grupa zajęć: PRZEDMIOTY PODSTAWOWE (w formie modułów łączących efekty z obszarów A i B): Układ kostno-mięśniowy, Mikroskopowa budowa ciała, Biologia rozwoju prenatalnego, Fizyko-chemiczne podstawy życia, Podstawy obrazowania diagnostycznego, Składniki żywej materii, Człowiek i środowisko, Cytobiologia, Metabolizm i homeostaza, Układ nerwowo-zmysłowy, Układ krążeniowo-oddechowy, Układ pokarmowy, Układ endokrynnny i skóra, Układ moczowo-płciowy, Przestrzenna organizacja ciała, Informatyka i telemedycyna, Podstawy naukowego myślenia.

Efekty uczenia się przypisane do grupy zajęć		Treści programowe
Wiedza	EUK7_W1 do EUK7_W30	- Budowa makro i mikroskopowa ludzkiego ciała, rozwój zarodka oraz poszczególnych narządów. - Składniki żywej materii, podstawowe szlaki anaboliczne i kataboliczne - Fizyko-chemiczne podstawy gospodarki wodno-elektrolitowej, funkcjonowania narządów zmysłów, oddziaływania promieniowania jonizującego oraz nieinwazyjnych metod obrazowania - Mechanizmy regulujące funkcje komórek, tkanek, narządów, układów, oraz całego organizmu. Wpływ środowiska na funkcjonowanie człowieka. - Podstawowe narzędzia informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie. - Rozpoznawanie struktur anatomicznych u żywego człowieka, oraz na podstawie badań obrazowych. Rozpoznawanie struktur komórkowych, tkanek oraz narządów w obrazach mikroskopu optycznego i elektronowego. - Posługiwanie się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i przyrządami pomiarowymi, określanie szkodliwości wybranych czynników fizycznych, wykonywanie prostych testów czynnościowych. - Korzystanie z baz danych, przeprowadzanie podstawowych analiz statystycznych. - Wyszukiwanie i ocena informacji, formułowanie wniosków i opinii, praca w zespole, ocena własnych potrzeb edukacyjnych i samokształcenie.
Umiejętności	EUK7_U1 do EUK7_U16	
Kompetencje		

Grupa zajęć: PRZEDMIOTY PRZEDKLINICZNE (w formie modułów realizujących efekty z obszaru C): Patologia ogólna , Patologia narządowa, Genetyka, Podstawy mikrobiologii i parazytologii, Systemy obronne organizmu, Farmakologia I, Farmakologia II.		
Efekty uczenia się przypisane do grupy zajęć		Treści programowe
Wiedza	EUK7_W31 do EUK7_W73	- Kariotyp człowieka, determinacja płci, zasady dziedziczenia różnych cech, podstawy diagnostyki mutacji genowych i chromosomowych. - Drobnoustroje chorobotwórcze i fizjologiczny mikrobiom. Epidemiologia zarażeń wirusami i bakteriami oraz zakażeń grzybami i pasożytami. Diagnostyka mikrobiologiczna i parazytologiczna. - Swoiste i nieswoiste mechanizmy odporności humoralnej i komórkowej. Główny układ zgodności tkankowej. Reakcje nadwrażliwości i niedobory odporności Immunologia nowotworów, oraz immunologia transplantacyjna. - Podstawowe mechanizmy uszkodzania komórek i tkanek. Zapalenia swoiste i nieswoiste, regeneracja tkanek i narządów. Postacie kliniczne najczęstszych chorób. - Poszczególne grupy środków leczniczych, podstawowe zasady farmakoterapii. Lekooporność, indywidualizacja farmakoterapii. -Podstawowe pojęcia z zakresu toksykologii ogólnej, objawy najczęstszych zatruc i ich leczenie. - Analiza krzyżówek genetycznych, ocena ryzyka genetycznego. - Identyfikacja typów bakterii, Rozpoznawanie najczęściej spotykanych pasożytów człowieka. Zastosowanie reakcji antygen -przeciwciało w diagnostyce chorób. - Wykonywanie prostych obliczeń farmakokinetycznych. Dobór leków. Pisanie recept. Posługiwanie się informatorami farmaceutycznymi. - Interpretacja wyników badań toksykologicznych. - Wyszukiwanie i ocena informacji, formułowanie wniosków i opinii, praca w zespole, ocena własnych potrzeb edukacyjnych i samokształcenie
Umiejętności	EUK7_U17 do EUK7_U29	
Kompetencje		
Grupa zajęć: PRZEDMIOTY KLINICZNE		

(w formie modułów łączących efekty z obszarów E i F jak również wybrane efekty z obszaru D): Spotkanie z człowiekiem chorym, Badanie podmiotowe, Badanie przedmiotowe, Wprowadzenie do medycyny klinicznej, –Pulmonologia, Kardiologia I, Choroby zakaźne, Ocena wydolności układów życiowych, Propedeutyka psychiatrii, Kardiologia II, Gastroenterologia I, Psychiatria, Klinika chorób kobiecych, Medycyna ratunkowa, Immunologia kliniczna z alergologią, Anestezjologia i intensywna terapia, Neurologia, Gastroenterologia II, Chirurgia ogólna i traumatologia, Położnictwo, Endokrynologia, Choroby nerek i dróg moczowych, Dermatologia, Okulistyka, Laryngologia, Choroby narządu ruchu, Hematologia, Pediatria ogólna, Propedeutyka stomatologii, Medycyna rodzinna, Geriatria, Onkologia,

Efekty uczenia się przypisane do grupy zajęć		Treści programowe
Wiedza	EUK7_W74 do EUK7_W158	- Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadkach najczęstszych chorób dzieci i osób dorosłych, oraz ich powikłań. Diagnostyka laboratoryjna i obrazowa. - Leczenie zachowawcze i /lub zabiegowe. - Zasady kwalifikacji do leczenia zabiegowego. Opieka pooperacyjna. - Problemy transplantologii. Rozpoznawanie śmierci mózgu. - Przyczyny i odrębności w schorzeniach osób starszych. - Postępowanie w stanach zagrożenia życia. -Postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w odniesieniu do funkcji rozrodczych kobiet i mężczyzn. Ciąża i poród. – Podstawowe koncepcje patogenezy zaburzeń psychicznych. Objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych zaburzeniach psychicznych, z uwzględnieniem stanów nagłych w psychiatrii. - Najczęstsze schorzenia neurologiczne -Diagnostyka i leczenie chorób zakaźnych. Zasady profilaktyki. - Choroby narządu wzroku. - Choroby uszu, nosa i gardła. - Podstawy wczesnej wykrywalności nowotworów i zasady badań przesiewowych w onkologii. Algorytmy postępowania diagnostyczno-leczniczego w najczęściej występujących nowotworach. Zasady leczenia bólu oraz leczenia paliatywnego. - Zbieranie wywiadu lekarskiego, badanie fizykalne pacjentów. Interpretacja wyników badań dodatkowych. Planowanie leczenia. - Wykonywanie lub asysta przy wykonywaniu procedur i zabiegów diagnostyczno-terapeutycznych wymienionych w Standardach kształcenia. - Wyszukiwanie i ocena informacji, formułowanie wniosków i opinii, praca w zespole, ocena własnych potrzeb edukacyjnych i samokształcenie - Nawiązywanie naznaczonej empatią i szacunkiem relacji z pacjentem, postępowanie zgodne z zasadami
Umiejętności	EUK7_U30 do EUK7_U101	
Kompetencje		

		etyki i nakierowane na dobro pacjenta, propagowanie zachowań prozdrowotnych, uświadczenie własnych ograniczeń.
--	--	--

Grupa zajęć: PRZEDMIOTY PSYCHOSPOŁECZNE (w formie modułów realizujących wybrane efekty z obszaru D oraz efekty z obszaru G): Psychospołeczne uwarunkowania zachowań, Psychospołeczne aspekty zdrowia i choroby, Historia medycyny, Jak być lekarzem, Śmierć w aspekcie biologicznym, społecznym i kulturowym, Jak się uczyć aby umieć, Język angielski, Spotkanie z człowiekiem chorym, Zdrowie publiczne, Higiena i epidemiologia, Deontologia i prawo lekarskie, Medycyna sądowa z propedeutyką nauk sądowych

Efekty uczenia się przypisane do grupy zajęć		Treści programowe
Wiedza	EUK7_W74 do EUK7_W93; EUK7_W159 do EUK7_W180;	- Społeczny wymiar zdrowia i choroby. Rola stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych. Postawy społeczne wobec zdrowia, choroby, niepełnosprawności, starości. - Psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu i chorobie. - Zasady i metody komunikacji z pacjentem
Umiejętności	EUK7_U30 do EUK7_U43; EUK7_U102 do EUK7_U112;	Formy przemocy i rola lekarza w jej rozpoznawaniu. Uzależnienia od substancji psychoaktywnych. Zasady promocji zdrowia oraz motywowania pacjenta do prozdrowotnych zachowań. Główne pojęcia, teorie i zasady etyczne odnoszące się do zagadnień moralno-medycznych. Prawa pacjenta.
Kompetencje		Kulturowe, etniczne i narodowe uwarunkowania zachowań ludzkich. Historia medycyny, od medycyny ludów pierwotnych i najdawniejszych cywilizacji, poprzez medycynę średniowieczną do medycyny nowożytnej i jej najważniejszych odkryć. - Podstawy medycyny opartej na dowodach. - Terminologia medyczna w języku angielskim, podstawowe zwroty dotyczące komunikacji lekarz pacjent w tym języku. - Metody oceny stanu zdrowia populacji, identyfikacja czynników ryzyka , epidemiologia chorób zakaźnych i przewlekłych. Pojęcie zdrowia publicznego, jego cele i zadania. - Regulacje prawne dotyczące udzielania świadczeń zdrowotnych, wykonywania zawodu lekarza (w tym regulacje dotyczące tajemnicy lekarskiej, prowadzenia dokumentacji, odpowiedzialności karnej) organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia, eksperymentu medycznego. przeszczepów , sztucznej prokreacji, aborcji, leczenia paliatywnego, chorób psychicznych. Zasady sporządzania opinii sądowo-lekarskich. Pojęcie błędu medycznego.

		- Budowanie atmosfery zaufania w kontakcie z pacjentem podczas całego procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Przekazywanie trudnych informacji, motywowanie i angażowanie pacjenta w proces terapeutyczny. - Krytyczna analiza piśmiennictwa medycznego w języku angielskim, porozumiewanie się z pacjentem w tym języku. - Interpretowanie danych demograficznych i epidemiologicznych. - Rozpoznawanie objawów wskazujących na przemoc wobec dziecka. - Sporządzanie zaświadczeń lekarskich. Pobieranie materiału do badań toksykologicznych.
--	--	---

Grupa zajęć: PRAKTYKI ZAWODOWE

Efekty uczenia się przypisane do grupy zajęć		Treści programowe
Umiejętności	EUK7_U30 do EUK7_U32; EUK7_U44 do EUK7_U61; EUK7_U63 do EUK7_U72; EUK7_U80 do EUK7_U99;	- Nabywanie i rozwijanie praktycznych umiejętności klinicznych, w tym komunikacji z pacjentem oraz członkami zespołu terapeutycznego, badania fizykalnego interpretacji wyników badań laboratoryjnych i obrazowych, planowania terapii, wykonywania zaleconych w Standardach zabiegów i procedur - Wyszukiwanie i ocena informacji, formułowanie wniosków i opinii, praca w zespole, ocena własnych potrzeb edukacyjnych i samokształcenie - Nawiązywanie naznaczonej empatią i szacunkiem relacji z pacjentem, postępowanie zgodne z zasadami etyki i, nakierowane na dobro pacjenta, propagowanie zachowań prozdrowotnych, uświadomienie własnych ograniczeń

Grupa zajęć: PRAKTYCZNE NAUCZANIE KLINICZNE (przedmioty realizujące efekty z obszaru E, F i H): Choroby wewnętrzne PNK, Pediatria PNK, Medycyna rodzinna PNK, Psychiatria PNK, Specjalność do wyboru
Choroby wewnętrzne PNK, Chirurgia PNK, Medycyna ratunkowa PNK, Ginekologia i położnictwo PNK, Specjalność do wyboru PNK, Medycyna kliniczna.

Efekty uczenia się przypisane do grupy zajęć		Treści programowe
Umiejętności	EUK7_U113 do EUK7_U156	- Doskonalenie technik badania fizykalnego oraz zbierania wywiadu. Doskonalenie umiejętności w zakresie interpretacji wyników badań laboratoryjnych i obrazowych. Praktyczne zastosowanie wiedzy w planowaniu i realizacji terapii. Wykonywanie procedur i zabiegów zgodnie z obowiązującymi Standardami. - Efektywna komunikacja z pacjentami, uwzględniająca empatię i szacunek. Skuteczna współpraca i komunikacja z członkami zespołu terapeutycznego. Efektywne funkcjonowanie w zespole medycznym. Zdolność do pracy w różnych warunkach klinicznych i zespołowych. - Umiejętność wyszukiwania, oceny i interpretacji informacji medycznych. Formułowanie wniosków i opinii na podstawie dostępnych danych. Rozwój krytycznego myślenia i podejmowania świadomych decyzji klinicznych. Ocena własnych potrzeb edukacyjnych. Aktywne poszukiwanie możliwości samokształcenia i doskonalenia zawodowego.

Efekty uczenia się	Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia
Wiedza	Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie nabytej wiedzy realizowana przez egzaminy pisemne w formie testów wielokrotnego wyboru (MCQ), albo pytań otwartych oraz strukturyzowane egzaminy ustne (z określonym systemem punktowania odpowiedzi). Do zaliczania przedmiotów wykorzystuje się także prezentacje przygotowane przez studentów, raporty, projekty naukowe oraz eseje.
Umiejętności	Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w przedmiotach przedklinicznych dokonywana jest na podstawie ustrukturyzowanych egzaminów praktycznych. Ocena umiejętności klinicznych w zakresie komunikowania się oraz proceduralne (manualnych) opiera się o obserwację studenta w trakcie odbywania zajęć klinicznych oraz końcowy sprawdzian umiejętności (zmodyfikowany Mini-Cex) przeprowadzany oddzielnie dla każdego z przedmiotów klinicznych. Dodatkową formą weryfikacji osiąganych efektów są praktyki, w czasie których studenci muszą wykazać się wiedzą kierunkową i umiejętnościami praktycznymi. Poszczególne efekty uczenia się potwierdzane są wpisem w dzienniczku praktyk. Szeroki zakres umiejętności sprawdzany jest podczas egzaminu OSCE (Objective Structured Clinical Examination) przeprowadzanego dwukrotnie w trakcie cyklu kształcenia. Pierwszy raz po 5 semestrze, kiedy sprawdzane są umiejętności nabyte w trakcie nauczania propedeutyki przedmiotów klinicznych tj. Wprowadzenia do medycyny klinicznej. Drugi raz egzamin OSCE przeprowadzany jest po zakończeniu praktycznego nauczania klinicznego na VI roku studiów w celu sprawdzenia całości umiejętności klinicznych nabytych w trakcie studiów na kierunku lekarskim.
Kompetencje	Osiągnięcie kompetencji weryfikowane jest w trakcie całego cyklu uczenia się. Przy wystawianiu zaliczeń i/lub ocen końcowych z każdego przedmiotu bierze się pod uwagę nie tylko nabytą wiedzę i osiągnięte umiejętności, ale także założone w efektach uczenia się kompetencje, takie jak aktywność w czasie zajęć, zdolność krytycznego myślenia, zaangażowanie w pracę, terminowość wykonywania zadań, praca w zespole, etyka wykonywania czynności zawodowych. Kompetencje społeczne (zawodowe) studentów oceniane są także przez bezpośrednią obserwację ich zachowania podczas wakacyjnych praktyk zawodowych.